

A Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula Pedagógusképző Kar hivatalos tájékoztatója

Kari Közlöny

2023. 3. szám

Settimanale di educazione
e di cultura

Zarablan ütten
 Keresem en a m
 Höl regen öttem.
 Avarest, amesy a

Andersen és Grimm
 Erről a helyről annyira
 Bizton hiszem, hogy
 Csak azt nem tudom
 De ha gyermekszemek
 Melyek reményt és b
 Nem kell nekem Trin

Megvan az út, mely

(1920)

KEDVES DÍSZDIPLOMÁS KOLLÉGÁK!

A Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula Pedagógusképző Kar vezetése nevében tisztelettel és örömmel köszöntöm Önöket jubileumi okleveleik átvétele alkalmából! Különleges öröm számunkra, hogy életük szorgalmas és odaadó munkáját ezen a módon is megköszönhetjük – minden tanév elején felemelő pillanat, amikor a több évtizeddel korábban végzett kollégáink visszatérnek közös Alma Materünkbe.

Az idei év különleges számunkra, hiszen intézményünk az idei évben ünnepli fennállásának 150. évfordulóját. A kari tanács által meghirdetett 2023-24-es Jubileumi Tanévben rendezvények sorával emlékezünk meg e kerek évfordulóról: 2023. augusztus 31-én felavattuk a Trefort Parkká keresztelt Hattyas sori kampuszban Trefort Ágoston szobrát, szeptember 28-án átadtuk a kar főépületének modern rendezvény- és konferenciatermét, a Békési Imre Termet, október 12-én és 13-án pedig nagyszabású, 110 előadó részvételével zajló országos neveléstudományi konferenciával zártuk ez évi központi rendezvényeinket.

1873-ban Trefort Ágoston kultuszminiszter rendeletére nyílt meg a Polgári Iskolai Tanárképző (Pedagógium) és a Polgári Iskolai Tanárnőképző (Erzsébet Nőiskola), az ország első tanárképző intézetei. Feladatuk a polgári iskolákban tanító tanárok képzése volt, és bár csak kétéves képzési idővel rendelkeztek, a tanítóképzésnél mégis magasabb képesítést adtak. 1881-ben a képzési időt három évre emelte a kultusztárca, 1918-ban pedig mindkét intézmény főiskolai rangot kapott. A képzés megújítása azonban tíz évvel később bontakozott ki teljesen, amikor a korszak legendás kultuszminisztere, Klebelsberg Kuno a két intézmény összevonásával és a képzés négy évre emelésével koedukált, egységes, modern tanárképző főiskolát hívott életre, amelyet Szegedre helyezett azzal az indoklással, hogy „a főváros mellett legyenek hatalmas vidéki művelődési gócpontok is, a főváros ne nyeljen el minden magyar kulturális intézményt”. Ezzel országos vonzáskörű Állami Polgári Iskolai Tanárképző Főiskola került városunkba, amely 92 éve kezdte meg szegedi működését.

A polgári iskolák megszüntetésével a polgári iskolai tanárképzést is eltörölték 1947-ben, azonban az újonnan kialakított általános iskolákban is szükség volt képzett tanárookra,

így karunk jogelődje Pedagógiai Főiskolaként folytatta a képzést. Az ötvenes évek ellentmondásos oktatáspolitikája több olyan változtatást hozott az intézmény életében, ami nem kedvezett a tanárképzés színvonalas folytatásának: a képzési időt két évre csökkentették, és néhány évig csak egy szakon lehetett oklevelet szerezni. 1962-ben azonban ismét Tanárképző Főiskola lett az elnevezés, 1964-től pedig a négyéves, kétszakos képzési struktúra stabilizálódott. 1973-ban, a tanárképzés 100. születésnapján az intézmény felvette Juhász Gyula nevét.

2000-ben kezdődött az az átalakulási folyamat, amelynek eredményeként a Szegedi Tudományegyetem keretei között egységesítették a szegedi felsőoktatást, a korábban önálló intézmények az egyetem karai lettek, ami eleinte nem volt zökkenőmentes. A továbbiakban a tanárképzésben bizonyos szakokon más karok folytatták az oktatást, ugyanakkor elkezdődött a tanítóképzés, majd az óvodapedagógus, a gyógypedagógus és a szociálpedagógus képzés, s elindultak a felsőoktatási szakképzések is. Ezek a képzési területek korábban nem tartoztak a főiskola képzési portfóliójába, ma pedig a legsikeresebbeknek számítanak a karon.

A változások ellenére a lényeg, a színvonalas pedagógusképzés napjainkig megmaradt. Bár a Juhász Gyula Pedagógusképző Kar immár huszonhárom éve a Szegedi Tudományegyetem kötelékében működik, igyekszünk megőrizni a jogelőd intézmény hagyományait, ezzel is tisztelve a korábbi generációk, az egykori hallgatók és oktatók előtt. Fogadják szeretettel a Kari Közlöny erre az alkalomra szerkesztett különszámát, amelynek főszereplői Önök! Együttal engedjék meg, hogy karunk vezetése nevében további jó egészséget, családjukban sok örömet és hosszú, boldog életet kívánjak mindannyiuknak!

Szeged, 2023. október

Dr. Döbör András
dékán

DÍSZOKLEVELESEK ÉLETRAJZA

RUBIN

Baráth Lászlóné Rác Berta tanító

1952-ben érettségizett a Hódmezővásárhelyi Állami Tanítónőképzőben. Általános iskolai gyakorló tanítójelölti évét a Maroslelei Általános Iskolában töltötte. A tanítói képesítő vizsgát 1953 júniusában tette le. 1961. június 30-ig dolgozott a Maroslelei Általános Iskolában, majd Makón tanított tovább 1961. július 1-től 1968. december 31-ig. 1969. január 1-től Szegeden folytatta a munkát nyugdíjazásáig, 1989. december 29-ig.

asztalitenisz, honvédelmi MHSZ-versenyeken. Diáksport alapító tagja volt. Munkájáért az alábbi elismeréseket kapta: A Magyar Népköztársaság Minisztertanácsa – *Kiváló Társadalmi Munkáért Kitüntető jelvény* (1986), Magyar Honvédelmi Szövetség – *Kiváló Munkáért Ezüst fokozat* (1988), *Kiváló Úttörővezető* (1975), Úttörővezető Érdemérem (1984), Bács-Kiskun Megyei Diáksport Tanács – *Kecskemét Emlékplakett nyugállományba vonulás alkalmából* (1993), *Aranydiploma* (2003), *Gyémántdiploma* (2013), *Vasdiploma* (2018).

Dr. Bessenyei Imréné

Morvai Szabó Erzsébet tanár

1953. augusztus 31-i dátummal kapott diplomát a Szegedi Állami Pedagógiai Főiskola biológia-rajz szakán. Első munkahelyén, Alpáron 1953-tól 1956-ig dolgozott. Ez időben úttörővezető is volt. 1956-ban Kerekegyházára költözött családjával. Itt tanítványaival aktívan vettek részt a vöröskeresztes munkában, 1967-ben az *Egészségügy Kiváló Dolgozója* kitüntetést kapta. 1968-tól Kunszentmiklóson, az Általános Iskolában beosztott nevelőként dolgozott. 1986. június 1-jén *Kiváló Munkáért* kitüntető címet, 1987. június 7-én *Pedagógus Szolgálati Emlékérmét* kapott. Nyugdíjasként tovább dolgozott 2004. szeptemberig. Munkaviszonya 51 év.

Hazag László tanár

1952-ben szerzett földrajz-természettan-egészségtan szakos általános iskolai tanári diplomát a Szegedi Állami Pedagógiai Főiskolán. Nyárlőrincen, majd Kerekegyházán tanított. 1959. január 1-től Kecskemét város-járás területén biológia-földrajz szakfelügyelői teendők ellátásával bízták meg. 1961-től általános tanulmányi felügyelőnek nevezték ki. 1964-ben középiskolai tanári diplomát szerzett. A TIT-nél pedagógiai tárgyú előadások tartására kapott meghívást általános iskolákba. 1969-ben a Kecskeméti Kereskedelmi és Vendéglátóipari Szakmunkásképző Iskola, majd Szakközépiskola vezetésével bízták meg. Vezetése alatt az iskola diákjai országos szakmai versenyeken kiváló eredményeket értek el. Országos szinten megszervezte az Igazgatók Klubját. Utolsó iskolaigazgatói ciklusa során, 1988 és 1993 között megszervezte az idegenforgalmi szak-középiskolai osztály és a két tannyelvű osztály beindítását (1992). 65 éves korában, 42 pedagógiai munkával töltött év után ment nyugdíjba. Azóta folyamatosan ír, kutat.

Halácsi Tivadar tanító

Az 1951-52. tanévben a Tömörkényi Általános Iskolában végezte gyakorló évét. 1953. június 25-én tanítói oklevelet szerzett az Újszegedi Tanítónőképzőben. 1953-tól Kiskunmajsán, 1955-től a Csólyospálosi Általános Iskolában tanított. 1959-től 1962-ig igazgató volt a kiskunmajsai Kígyópusztán. 1962-től 1993. december 30-ig Csólyospálos Központi Általános Iskolában dolgozott, mint igazgatóhelyettes. 1994. január 1-jétől nyugdíjas. Több cikluson keresztül tanácsstag, községi V. B. tag volt. Testnevelést tanítva, versenyzői eljutottak országos versenyekig, s ott nyertek sakk,

Hetényi Istvánné

Gyömörő Molnár Julianna tanító

1953-ban, a gyakorlóév után szerzett tanítói oklevelet Hódmezővásárhelyen az Állami Tanítónőképző és Gyakorló Iskolában. Munkaviszonyát a Kardoskút-Fehértóparti Általános Iskolában kezdte. 1961-ben lakásváltozás miatt

került az Orosházi 2. sz. Általános Iskolához. Húsz év elteltével Szegedre kérte áthelyezését, 1981. szeptember 1-től a Tarjánváros III. sz. Általános Iskolában dolgozott alsó tagozatos nevelőként nyugdíjazásáig, majd 1988. szeptember 1-től napközis nevelőként 1992 júniusáig. Ezután felkérésre fél munkaidőben napközis nevelő lett a Felsővárosi Általános Iskolában. Munkaviszonya véglegesen itt szűnt meg 2000-ben.

Dr. Keczer Tamás tanár

1953-ban végezte el a Szegedi Állami Pedagógiai Főiskola természetrajz-testnevelés szakát. Szakmai gyakorlatát Szarvason kezdte. A diploma megszerzése után Csabacsúdon oktatott. 1954 és 1961 között a Szent István téri általános iskolában tanított. 1956 és 1961 között testnevelési szakfelügyelőként tevékenykedett. 1961-től 1978-ig a makói Mező Imre Kollégium igazgatója volt. 1972-ben elvégezte a József Attila Tudományegyetem pedagógia-pszichológia szakát. 1970-től 1977-ig a Makói József Attila Gimnáziumban oktatott biológiát és pszichológiát. Doktori címet szerzett 1979-ben pszichológiából. 1978 és 1985 között a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola Pszichológia Tanszékén oktatott 1979-től adjunktusként, 1988 és 1989 között megbízott tanszékvezetőként. 1985-től 1989-ig a Megyei Művelődési Osztály vezetője volt, 1985 és 1995 között óraadó a József Attila Tudományegyetem Pedagógia Tanszékén. 1986-ban a Művelődési Minisztérium főosztályvezetője lett, majd 1989 és 1990 között államtitkár-helyettes volt az Országos Sporthivatalban. 1990-ben vonult nyugdíjba, de ezután is folytatta szakmai munkáját. 1991 és 2000 között a makói Művelődési Osztály vezetője volt. Pedagógiai életművéért 2006-ban megkapta a *Magyar Bronz Érdemkeresztet*, majd ugyanebben az évben Makó városa díszpolgárának választotta. A mai napig is aktív életet él, pedagógiai munkássága után új tevékenységnek, az ostorkészítésnek hódol.

Dr. Kőkuti Lajos tanár

Gyakorló évét 1952-ben anyaintézete, a Szegedi Pedagógiai Főiskola Matematika Tanszékén, mint főiskolai gyakornok végezte. Az állami vizsga letétele után főiskolai tanársegédként a Matematika Tanszékre kapott kinevezést.

1953-ban racionalizálták, és átmeneti munkanélküliség után került a Vasútforgalmi Technikumba, ahol kinevezését 1954-ben kapta meg. 1960. január 1-től a Művelődésügyi Minisztérium kikérése alapján került a szegedi Felsőfokú Tanítóképző Intézethez intézeti tanárnak, ahol a matematikát és a matematika tanítás módszertanát oktatta. 1963-ban került vissza a JGYTF Műszaki, majd Technika Tanszékére, ahol nyugdíjazásáig, 1995-ig tanársegédi, adjunktusi, docensi beosztásban dolgozott. 1973-1995-ig a tanszékvezetői feladatokat is ellátta. 1973-tól 1992-ig tagja volt a Főiskolai Tanácsnak, 1976-tól 1995-ig a Főigazgatói Tanácsnak is. Számos országos bizottságban tevékenykedett, tagja volt az OM Főiskolai Szakbizottságának, MM Egyetemi és Főiskolai Szakbizottságnak, OPI Tantárgyi Bizottságnak, Technika Szak Tantárgyfejlesztési Bizottságának. Elnöke volt a Főiskolai Technika Szakbizottságnak (1978–1992), és az MM Tételösszeállító Bizottságának (1994–1995). Különböző területeken végzett munkáját több kitüntetéssel is elismerték: *Kiváló Úttörővezető* (1976), *Közbiztonságért Érem Bronz Fokozat* (1973), *Pro Iuventute Aranygyűrű* (1978), *Kiváló Munkáért* (1979), *Munka Érdemrend Ezüst Fokozata* (1988), *Pro Iuventute Emlékplakett* (1993), *Pedagógus Szolgálati Emlékérem* (1995). 43 év 128 nap tényleges pedagógusi és 22 évi tanszékvezetői szolgálat után saját kérésére 1995-ben vonult nyugdíjba, de a tanszék igényeinek megfelelően még évekig visszatartott.

Molnár Jenőné Schwarcz Ibolya tanár

Itt született Szegeden, az ország egyik legszebb városában. Gyermekkorát és ifjú éveit is itt töltötte egy szerető családban. Mindig tanár szeretett volna lenni. Tanított Alsóvároson, Újszegeden, Kömpöcön, Mórahalmon. Mai napig is tartja volt tanítványaival a kapcsolatot. Az első osztályának tagjai, akiket biológiára és testnevelésre tanított, már 81 évesek. Az Ady téri nagy 100-200-as tornaünnepélyekre a mai napig emlékeznek diákjai. Télen pedig a gyerekek számára biztosította az iskola udvarán a korcsolyázási lehetőséget. A Partfürdőn nyári úszótanfolyamot, oktatást tartott az újszegedi gyerekeknek. 70-75 éves volt diákjai szeretettel emlékeznek rá. „Mindenkinek kívánok ilyen szép, gyönyörű tanári éveket. Szeretettel emlékezem, illetve emlékezünk gyerekeimmel

is ezekre az évekre. Ők is tanárok lettek, lett folytatás a szeretetből és a tanításból” – vallja.

Zoboki Györgyné Kovács Gizella tanár

Édesapja példáját követve – aki református kántortanító volt szülőfalujában, Tószezen – választotta a pedagógus pályát. 1953-ban a Szegedi Állami Pedagógiai Főiskolán szerezte

meg biológia-testnevelés szakos tanári diplomáját. Amint mód nyílt rá, hazament a tószegi általános iskolába tanítani. 1983-ban onnan vonult nyugdíjba, de utána még hét évig nyugdíjasként is tanított. Egy lánya született, aki szintén pedagógus, magyar-angol szakos gimnáziumi tanár lett. „Soha nem bántam meg, hogy a gyermekek nevelésének szép hivatását választottam” – vallja.

VAS

Doszpoly Sándorné Csanádi Julianna Magdolna tanító

Egy évig gyakorló tanítójelöltként dolgozott a Röske-Kisszéksői Általános Iskola 1–4. évfolyamos összevont osztályában. A gyakorlóév leteltével, 1958. július 8-án sikeres tanító képesítő vizsgát tett, és tanítói oklevelet szerzett Szegeden, a Kemény Nándorné Tanítónőképzőben. Állandó járási helyettesként kezdte pályáját a Szeged járási iskolákban. 1959 augusztusában Újszegeden, a Bérkert Utcai Általános Iskola József Attila Telepi Tagiskolájában kapott állást, ahol valamennyi alsós évfolyamon gyakorlatot szerezhette. 1967-ben Újszeged akkori új központi iskolájának, a Rózsa Ferenc Sugárúti Általános Iskolának (jelenleg Szegedi Gregor József Általános Iskola) akkori igazgatója, Csanádi Géza felkérésére a körzeti iskolába került osztálytanítónak. Az 1970-es években induló, az 1–2. évfolyamokban működő iskolaotthonos rendszerben mintegy 15 évig dolgozott. Pályája végéig, 1997. március 31-ig ebben az intézményben volt pedagógus. Közel 40 éves tanítói munka után lett nyugdíjas. Sikeres, eredményes tanítói munkájáért 1980-ban *Miniszteri dicséretben*, 1989-ben *Kiváló Munkáért* minisztertánácsi kitüntetésben részesült.

Forgó Pálné Kerekes Éva Katalin tanító

A Hódmezővásárhelyi Állami Tanítónőképzőben érettségizett 1957-ben. Oklevelet a szegedi Kemény Nándorné Tanítónőképzőben kapott 1958. július 2-án. A gyakorló tanítójelölti évet

az 1957–58. tanévben a Szegvár-újfalusi iskolában végezte. Itt tanított 1960 augusztusáig. 1960–61-ben Hódmezővásárhelyen dolgozott. 1961. január 1-től 1969-ig Szegeden, a Petőfi-telepi 1. sz. iskolában tanított. 1969. október 1-től a szegedi Zrínyi Ilona Általános Iskola volt a munkahelye. Innen ment nyugdíjba. Munkaviszonya alatt részt vett a Varga Tamás vezette új matematika tanterv kísérletében négy éven át a szorobán használatának megtanításában, használatában, versenyt is nyertek tanítványai. A gyerekekkel, szülőkkel sikerült jó kapcsolatot kialakítania. Ötven év után is felismerik, megszólítják, üdvözlők, osztálytalálkozókra hívják. A tanítás mellett a város érdekében is végzett társadalmi munkát.

Halász Antalné Szűcs Margit tanár

1958-ban diplomázott a Szegedi Pedagógiai Főiskola biológia-földrajz szakán. 1958. augusztus 1-től kinevezést kapott a Mórahalmi Általános Iskolába. 1959-ben – saját kérésére – hazamehetett szülőfalujába, Balástyára, ahol jelenleg is él. Az iskola testnevelő tanára lett. 1966. szeptember 1-jével a Balástyán létrehozott 3–16 éves korú Leány Nevelőotthon igazgatóhelyettese lett. „Gyermekevédelem – szakismeret semmi, még hallás szintjén sem. A feladat, amit vállaltam, tele volt megpróbáltatásokkal, nehézségekkel, de rendkívül színes és sokoldalú volt. Itt nyílt meg számomra a pedagógusmunka igazi tárháza. Gyümölcse az a 23–24 év, ahol szeretettel dolgoztam és szinte éltem – 1992. szeptember 15-ig, nyugdíjazásomig. Pályafutásom csúcsa, hogy a FICE magyarországi szervezetének egyik tagja voltam” – emlékszik vissza életpályájára.

Herczeg Lászlóné Szabó Mária tanító

Kiskundorozsmán született, itt végezte az általános iskolát. 1953-tól Szegeden a Kemény Nándorné Tanítónőképző tanulója volt. 1957-ben itt érettségizett. 1957 szeptemberétől két évig a Domaszék Belsődomaszéki Általános Iskola 1–4. összevont osztályában tanított. 1958. június 30-án általános iskolai tanítói oklevelet szerzett. 1959-től 1975-ig a Domaszék Zöldfás iskolában dolgozott. 1975-től nyugdíjazásáig a település központjában felépített új iskola lett a munkahelye. 1989. július 1-jén *Kiváló Munkáért*, 1998-ban *Pedagógus Szolgálati Emlékérem* kitüntetés vehetett át.

Dr. Kamarás György tanár

1958-ban diplomázott a Pedagógiai Főiskola biológia-földrajz szakán, Szegeden. Az Anna-völgy-bányatelepi általános iskolában kezdte pályáját, a fizika kivételével minden tárgyat tanított. Szervezte és vezette az iskolai sportkört, énekkart, néptánc csoportot és tanulószobai foglalkozást. 1964-ben pályázat útján került a Szegedi Tanárképző Főiskola Növény-tani Tanszékére tanársegédnek. 1965-ben egyetemi diplomát szerzett biológia-földrajz szakon. 1969-től a JATE Ságvári Endre Gyakorló Gimnáziumba került földrajz szakvezető tanárként. 1976-ban földrajzból doktorált. 1997 decemberében ment nyugdíjba, de még három évig óraadóként tovább foglalkoztatták. A gimnáziumban töltött 31 év alatt volt osztályfőnök, szakmai munkaközösség vezető, földrajz szakkört, természetjáró szakosztályt, terepgyakorlatot vezetett, versenyeket, iskolai ünnepélyeket szervezett. Tanítványai közül többen bekerültek az OKTV első tíz helyezettjébe. 1978-ban *Kiváló Dolgozó*, 1982-ben *Kiváló Munkáért* kitüntetésben részesült. 1997-ben megkapta a *Pedagógus Szolgálati Emlékérem*-et.

Németh Margit Erzsébet tanító

1953-ban érettségizett Szegeden az Állami Tanítónőképzőben. Tanítói oklevelét néhány év kihagyása után, 1958. július 2-án kapta meg Szegeden, a Kemény Nándorné Tanítónőképzőben. Ettől kezdve nyugdíjazásáig folyamatosan tanított, 1958/59-ben Kiszomboron, 1959-től 1966-ig Újszentivánon, 1966-tól 1990-ig a szegedi Zalka Máté Általános Iskolában.

Munkáját 1977-ben *Kiváló Úttörővezető*, 1989-ben *Kiváló Munkáért*, 1990-ben *Pedagógus Szolgálati Emlékérem* kitüntetéssel ismerték el. 2008-ban *Aranyoklevelet*, 2018-ban *Gyémántoklevelet* vehetett át.

Tóth Dénesné Totka Éva tanító

Békéscsabán született. Általános iskolai tanulmányait az Állami Pedagógiai Főiskola Gyakorló Iskolájában fejezte be 1953-ban. 1957-ben Szegeden, a Kemény Nándorné Tanítónőképzőben érettségizett. Gyakorló tanítójelölti évét a Mindszenti Központi Általános Iskolában 1957. szeptember 1-jén kezdte meg. 1958. június 30-án tanítóképesítő vizsgát tett, és általános iskolai tanítói oklevelet szerzett. A 25 éves jubileum alkalmából 1983-ban *Kiváló Munkáért* kitüntetésben részesült. 1991-ben áthelyezését kérte Mindszentről Szegedre, a Fekete István Általános Iskolába. 1994. szeptember 1-jén innen ment nyugdíjba, ekkor *Pedagógus Szolgálati Emlékéremmel* ismerték el munkáját.

Tóthné Gera Ágnes tanító

Pedagógiai munkáját tanítóként kezdte 1957-ben, Mórahalom külterületén levő osztatlan, tanyai kisiskola alsó tagozatában. 1966-ban szerzett diplomát a Szegedi Tanárképző Főiskola földrajz-testnevelés szakán. Számos társadalmi szervezetben végzett munkát, több sportág oktatói, szakedzői képesítését is megszerezte. 1973-tól 23 évig a Szeged-Szőregi Kossuth Lajos Általános Iskola igazgatójaként dolgozott. Munkás, szép vezetői évek voltak, nagy kihívásokkal. Közben elvégezte a JATE BTK pedagógia szakát. Vezetői munkája során a hatékony tanulás-tanítási módszerek alkalmazásán, a gyermekközpontú iskola megteremtésén fáradozott. Nyugdíjasként is pályázatokat készített a szabadidős sport nyári-téli programjainak szervezésére, végrehajtására. Több szakmai és társadalmi elismerésben részesült. Címzetes igazgatóként 1996-ban nyugdíjazták. *Pedagógus Életmű díjat* Szeged Várostól 2018-ban vehetett át.

GYÉMÁNT

Ádám Pál tanár

Tizenkét gyermekes pedagógus család hatodik gyermekeként, 1959-ben a Gödöllői Török Ignác Gimnáziumban érettségizett. Az érettségi után felvételt nyert a Szegedi Tanárképző Főiskola matematika-fizika-testnevelés szakára. A főiskolán szerzett diplomával a gödöllői Imre utcai iskolában 1963-ban kezdte tanári munkáját. Később az 1974-ben megépült új iskolába került át, ahol tanárként, majd igazgatóhelyettesként, végül igazgatóként végezte munkáját. Ebben az időszakban lett testnevelés tagozatos az iskola és vette fel Hajós Alfréd – első olimpiai bajnokunk – nevét. Pedagógusi munkája fontos elve volt a munkára nevelés és tehetséggondozás, amelyet az országos tanulmányi versenyeken és diákolimpiai versenyeken elért helyezések fémjeleztek. Az iskolai tanítás mellett sportegyesületekben edzősködött, és több éven keresztül a Pest Megye Diáksport Elnökeként irányította a megye diáksportját. 2000-ben ment nyugdíjba. Két lánya és öt unokája mindennapjainak is része a sport, aminek nagyon örül.

Bárdos Károly Ivánné
Dóczi Judit Olga tanár

Szegeden született. Az általános és középiskolát Szegeden végezte. A Szegedi Tanárképző Főiskolán 1963-ban magyar-történelem-orosz szakon szerzett diplomát. Első munkahelye Makón, a Bartók Béla Zenei Általános Iskolában volt. 1965-ben visszatért szülővárosába, ahol 1995-ös nyugdíjazásáig tanított, 1966-tól 1967-ig a Juhász Gyula, 1968-tól 1989-ig a Hámán Kató, 1989-től 1995-ig a Tarján IV. sz. Általános Iskolákban. A tanítás mellett osztályfőnöki, ifjúsági könyvtárosi, vöröskeresztes tanárelnöki, munkaközösség-vezetői, szakvezető tanári megbízatásokat töltött be. 1960-ban kötött házasságából egy fia született. 1987-ben *Kiváló Munkáért* kitüntetésben részesült. „Pályámat mindig felelősségteljesen, a gyermekek iránti szeretettel végeztem” – vallja.

Dr. Berecz Árpádné
dr. Győry Margit tanár

1954-ben Szegeden fejezte be általános iskolai tanulmányait a Pedagógiai Főiskola 1. sz. Gyakorló Általános Iskolájában, majd 1958-ban vegyész technikus oklevelet szerzett Szegeden, az Irinyi János Vegyipari Technikumban. 1958 és 1959 között Újszegeden, az Országos Mezőgazdasági és Minőségvizsgáló Intézet laboratóriumában dolgozott, majd 1959 és 1963 között Szegeden, a Tanárképző Főiskola matematika-kémia-rajz szakán tanult tovább, és kapott általános iskolai tanári diplomát. 1963-ban Szegeden, a Tanárképző Főiskola Kémia Tanszékén gyakornoki állást kapott, ahol később tanársegédként, majd főiskolai adjunktusként végezte oktatói-nevelői és közéleti tevékenységét. 1966-ban férjhez ment dr. Berecz Árpád körzeti orvoshoz, boldog házasságukból három gyermek született. 1977-ben Szegeden, a JATE Bölcsészettudományi Karán egyetemi doktori szigorlatot tett. 1997 decemberében, 35 éves főiskolai oktatómunka után nyugdíjba ment, de még 11 éven át részt vett a Kémia Tanszéken a hallgatók képzésében. 2008 **májusában, 68 évesen végérvényesen befejezte** a főiskolai oktató-nevelő munkát. Azóta 14 unokája felnevelésében vesz részt „aktívan”. Közéleti tevékenysége jelentős, számtalan közérdekű beadványt küldött a kormányok minisztériumaiba, a Délmagyarország napilapban több mint 200 írása jelent meg, 2021 óta pedig a Szegedi Tükörbe, a Vélemény c. rovatba írogat. Első, **önálló festménykiállítása** 2022-ben Röszkén nyílt meg, 82 éves korában.

Bényei Tamásné Berki Gizella tanár

„Hatvan éve, hogy elindultam tanári pályámon, azokon az alapokon, amelyeket a főiskolán kaptam felejtethetetlen oktatóimtól. Köszönet és hála Nekik kiváló munkájukért. Kis kitérő után – Selyp, Közös Igazgatású Általános Iskola és Gimnázium – az ELTE elvégzése és az említett iskola megszűnésével Hatvanba helyeztek, a Bajza J. Gimnáziumba, az Alma Materbe, ahol nyugdíjazásomig tanítottam, ismereteim folyamatos korszerűsítésével, a gyermekek és hivatásom szenvedélyes szeretetével

hétköznapi eredményekben, tanulmányi sikerekben, megbecsüléssel teli, boldog éveket töltöttem ott el. Igyekeztem jó tanár lenni – talán sikerült” – vall pályafutásáról.

Dr. Bodnár Ferencné Tátos Zsuzsanna tanár

1963-ban szerzett általános iskolai tanári oklevelet a Szegedi Tanárképző Főiskola matematika-kémia-műszaki ismeretek és gyakorlatok szakán. Aktív pályáját egyetlen helyen, a Budapest V. kerület Szemere u. 3. számú általános iskolában töltötte, ahol az iskolai élet szinte minden területén dolgozott, majd 12 éven át az iskola igazgatója volt. Nyugdíjba vonulása után félállásban 15 évig tanított kémiát a Budapest III. kerület Zipernowszky Károly Általános Iskolában. Pályafutása során *Arany Katedra Emlékérmét*, *Kiváló Munkáért kitüntetést* és *Pro Civibus díjat* kapott.

Brenyó Mihály Jánosné Kemény Anna Mária tanár

A Juhász Gyula Tanárképző Főiskola matematika-kémia-testnevelés szakán 1963-ban, majd 1976-ban ugyanitt pedagógia szakon végzett. 56 tanévet matematika-kémia szakos tanárként, 10 éven keresztül a Megyei Pedagógiai Intézet szaktanácsadójaként dolgozott. 20 éven át a Zrínyi Ilona verseny egyik lektora és a városi tehetséggondozó szakkör vezetője volt Kecskeméten. 20 éve vesz részt a matematikában tehetséges diákok táboroztatásában. A Kép-Nyelv-Zene-Matematika program egyik kidolgozója és a könyv egyik szerzője volt. Szerkesztette a Gond? Oldd meg! – verseny feladatait és az ebből készült kiadványt. Férjével, Brenyó Mihállyal szakköri füzetet írtak 3-4. osztályosok részére, melyet az Oktatási Minisztérium oktatáshoz szükséges segédanyagként nyilvánított. 1987-ben *Beke Manó*-, 2003-ban *Ericsson-díjjal* jutalmazták. 2013-ban férjével közösen *Rátz Tanár Úr Életműdíjat*, 2016-ban *Varga Tamás Emlékdíjat* kaptak.

Csomós Pál Istvánné Veres Erzsébet tanító

A Békés megyei Mezőgyánban született. Itt végezte az általános iskolát. 1956-tól 1960-ig a Gyulai Erkel Ferenc Gimnáziumban folytatta

tanulmányait. 1960-tól 1963-ig a Szegedi Felsőfokú Tanítóképző Intézetben tanult tovább. Itt lett tanító. 1963-ban Kunágótán állt munkába. Ez volt az első és utolsó munkahelye. 1966-ban férjhez ment, egy lánya és egy fia született. 1996-ban nyugdíjas lett, de még tíz évig folytatta a tanítást, 2005-ig. Nyugdíjas éve alatt egyesületekben, klubokban vett részt a különböző munkákban. A szellemi munkát nem hagyta abba, még ma is sok minden érdekli, például a virtuális világ. 2013-ban *Aranydiplomát* kapott. Jelenleg Mezőkovácsházán él.

Dala Andorné Kaszap Emőke tanár

1963-ban végzett a Szegedi Tanárképző Főiskola magyar-országi-ének szakán. 1970-ben középiskolai tanári végzettséget szerzett az Eötvös Loránd Tudományegyetemen. Tanított általános iskolában, gimnáziumban és művészeti iskolában is. A Budapesti Tanárképző Főiskola orosz szakos hallgatóinak tanítási gyakorlatait vezette. Idegennyelv szakos tanárok szakfelügyeletét látta el. Többirányú tevékenységéért *Kiváló Munkáért* miniszteri dicséretet kapott.

Dóczi Károlyné Brád Etelka tanár

1963-ban végzett a Szegedi Tanárképző Főiskola matematika-kémia-műszaki ismeretek és gyakorlatok szakán. Munkája során fontos feladatának tekintette a gyerekek képességeinek fejlesztését. A jó tanulók részére szakköröket szervezett, valamint éveken át házi feladatmegoldó versenyt vezetett. A gyengébb képességű tanulókat rendszeresen korreptálta. Tanóráin is differenciált feladatokkal látta el őket. Bekapcsolódott a felnőttképzésbe is. Az 1960-as, 1970-es években sok embernek nem volt meg az általános iskolai bizonyítványa. Tatabányán kezdett tanítani, és ott részt vett a Dolgozók Általános Iskolája munkájában több éven át. Almásfüzitőn, a Timföldgyárban szintén működött Dolgozók Iskolája, így itt is bekapcsolódott a munkába. „Sok munkával járt mindez, de sok örömet is adott, hogy segíthettem” – vallja.

Dr. Garami Emilné Iszály Irén tanár

Körösszakálban született. Érettségi után 1959 és 1963 között a Szegedi Tanárképző Főiskola román–történelem–testnevelés szakán folytatta tanulmányait. Az általános iskolai tanári oklevél birtokában 1963. augusztus 1-jén Battonyán helyezkedett el, ahol több általános iskolában dolgozott. Főleg testnevelést tanított, öt tanévben óraadóként a Mikes Kelemen Gimnáziumban is, de napközitthonban is foglalkoztatták néhány évig, az utolsó két évben igazgatóhelyettes volt. 1985. augusztus 1-től az 1996. december 28-án bekövetkezett nyugdíjaztatásáig főhivatású nevelői munkakörben végzett munkát Gyulán, a Román Gimnázium kollégiumában. 1985-ben *Kiváló Munkáért* kitüntető jelvényt, 1996-ban *Pedagógus Szolgálati Emlékérmét* kapott. 1963-ban kötött házasságot dr. Garami Emillel, akivel 2022-ben bekövetkezett haláláig boldog házasságban élt. Leánya tanárnő, egyetlen unokája kiberbiztonsági szakember.

Hegedűs Györgyné Bálint Katalin tanár

Pedagógusi pályáját 1963-ban Kisteleken kezdte. Két év eltelté után egy évet Kübekháza tanított, ezt követően került Szőregre, egykori iskolájába. Mindhárom iskolában az akkori elvárásoknak megfelelően mind a három szaktárgyat tanította. 1973-ban igazgatóhelyettesi megbízást kapott, mely beosztásban nyugdíjba vonulásáig dolgozott. Munkája elismeréseként *Miniszteri dicséretben*, az *Országos Úttörőszövetség kitüntetésében*, a *Pedagógus Szolgálati Emlékérem* odaítélésében és számos szegedi oklevélben részesült. Ami ezeknél is többet jelentett számára, az a tanítványai és szüleik részéről felé áramló szeretet és tisztelet, ami az ő részéről is mindig megvolt. Munkája során oktatott és nevelt, pedagógusként élt és dolgozott mindenhol és mindenkor.

Hegyesi Károlyné Boczonádi Róza tanító

1963-ban végzett a Szegedi Felsőfokú Tanítóképző Intézetben, ahol tanítói oklevelet kapott. Köröstarcsán tanított 13 évet. Békéscsabán a 4-8-as Általános Iskola foglalkoztatta tanítóként, majd egy üzemi óvodában töltött el

8 évet, ahol iskolára készítette fel a gyerekeket. Önképzésben vett részt újságírás, fotózás, turizmus, népi hímzés témakörben. Az itt szerzett ismereteit jól tudta hasznosítani utolsó munkahelyén, a Kossuth Zsuzsanna Leánykollégiumban, növelve annak hírnevét. Innen vonult nyugdíjba 1996. december 15-én. Az „F” kategóriába történő átsorolás méltó elismerése volt életpályájának. „Tanítani, nevelni gyönyörűség” – vallja. 2 gyermeke, 6 unokája és 4 dédunokája, mélységes optimizmusa és emberszeretete megóvta a magánytól, segítette az újrakezdésben férje halála után. Túl az „aktív koron” a mai napig igényli a megoldandó feladatokat, és bátran tekint a kihívások elé. 1996-ban dekorációs szaküzletet nyitott, külföldi utazásokat szervezett. A Nyírségi Független Gondolat c. magazinban immár 8 éve jelennek meg cikkei, versei, fotói az utazásairól Hawaiitól Európán át Ausztráliáig. Túl a 81. éven hiszi, hogy lehet még példa a felnővekvő nemzedék számára, beváltva azt az igényt, amit vállalt: „életre nevelni” – hisz mai társadalmunknak is leginkább erre lenne a legnagyobb szüksége.

Ivanicsné Varga Erzsébet tanár

Már kora gyermekkorától elhivatottságot érzett a pedagóguspálya iránt. Felvételt nyert a Szegedi Tanárképző Főiskola magyar–történelem–orosz szakára, melyet 1963-ban végzett el. Első munkahelye a makói Bajza József Általános Iskola volt 1984-ig, ahol nagy sikerrel tanította az orosz nyelvet. Tanítványai a megyei versenyek élvonalában szerepeltek. Sokan választották az idegennyelv-tanári szakot. Levelezéssel, változatos módszerek, kezdetleges technikai eszközök, pl. szalagos magnó alkalmazásával tanítványai megszerették a tantárgyat, és folyamatosan jó eredményt értek el. 1985-től az Erdei Ferenc Kereskedelmi Szakközépiskolába hívták tanítani. Egy évig kollégiumi nevelőtanár volt. Érdekes volt számára a nevelésnek ez a területe is. Később, 15 éves középiskolai munkája során tanítványai több alkalommal sikeresen szerepeltek az Arany János középiskolai és a sátoraljaújhelyi Édes Anyanyelvünk versenyeken. Mindig nagy hangsúlyt fektetett a magyar nyelv és irodalom tanítása kapcsán az olvasás, a könyvek megszerettetésére. Tanítványai szívesen vállaltak irodalmi színpadi szerepléseket is. Nyugdíjba menetelekor megkapta a *Pedagógus*

Szolgálati Emlékérmét. „Elégedett vagyok. Egész életemben azt csinálhattam, amit szerettem” – vallja.

Dr. Kertai Györgyné Szegvári Erna tanító

Kiskunmajsán született. A Szegedi Tanítóképző Intézetben 1963. június 14-én általános iskolai tanítónak nyilvánították. Érettségi után férjhez ment, három fia, hét unokája született. Egy évig Hódmezővásárhelyen, majd 40 évig a szegedi Fekete István Általános Iskolában tanított. Elsőtől negyedikig, 40 fős osztályokat oktatott írásra, olvasásra, számolásra. Egyetlen gyermek sem bukott meg, mert, ha kellett, korrepetálta tanulóit. A szülőkkel rendszeresen tartotta a kapcsolatot. Arra a mai napig is büszke, hogy volt tanítványai megismerik, és néhány kedves mondatot válthat velük. Eredményes munkájáért 1991-ben a művelődési és közoktatási miniszter *Dicséretben* részesítette, majd 1994-ben *Pedagógus Szolgálati Emlékérmét* adományozott számára. „Szép a pedagógus pálya, de sok munkát igényel” – vallja.

Kiss János tanár

Budapesten született. Munkaviszonyát 1957-ben tanítóként kezdte Budapesten (Kispest, XIX. kerület). Tanítói oklevelét Budapesten, a Táncsics Mihály Gyakorló Tanítóképzőben szerezte. 1963-ban a Szegedi Tanárképző Főiskolán biológia-földrajz szakos tanári oklevelet kapott. 1968-ban a szegedi József Attila Tudományegyetemen biológia szakos tanári oklevelet szerzett. Kezdetben általános iskolában, majd 1970-től 2001-ig a Kispesti Deák Ferenc Gimnáziumban tanított. 1994-től nyugdíjazásáig a gimnázium igazgatója volt. 47 évet töltött el a pedagóguspályán, ebből 44 évet Kispesten, 3 évet Zuglóban. Ezt követően 10 évig érettségi elnök volt.

„Munkám alapja volt és maradt: emberi tisztesség, szakmai igényesség, tanítványaim szeretete” – vallja.

Kocsis Lászlóné Morvay Erzsébet tanár

Így vall életéről, magyar-országi szakos tanári pályafutásáról: „Hatvan évvel ezelőtt kerültem Tihanyba tanítani, ami akkor egy

egyszerű halászfalu volt. Az iskola kedves, szabad eleji »népiskola« épület volt. Később egy modern, gyönyörű iskolába költöztünk, de én itt szereztem tapasztalatot, itt váltam »nevelővé«. Mindhárom szakomat tanítottam, három és fél évtizedig voltam az iskola dolgozója, volt, hogy három nemzedéket is tanítottam. 19 tanulómmal választott nyelvi pályát. A rendszerváltás után német nyelvet is tanítottam. A közösen megoldott problémák, a versenyek és felkészítések, a táborok és a kirándulások jóleső emléke kíséri el idős koromig.”

Kulik Istvánné Tézsla Margit tanító

Tanítói oklevelét 1963-ban szerezte a Szegedi Tanítóképző Intézetben. Így vall életéről, pályaválasztásáról: „Egy kis faluban, Maroslelén éltem, ott töltöttem a gyermekkoromat, ahol már kisiskolásként is szerettem a szomszéd gyerekekkel foglalkozni, játszani. Szinte első osztálytól – valószínű, tanítóim hatására – tanító néni szerettem volna lenni. Szeretettel, odaadással foglalkoztam tanítványaimmal. Szívesen gondolok vissza a hivatásomban töltött harminckét évre.”

Kurucz Imréné Kirják Julianna tanár

1959-ben került a Szegedi Tanárképző Főiskola magyar-történelem-országi szakára. 1963 júniusában végzett az általános iskolai tanári képesítést megszerezve. Szülővárosában, Karcagon élte le az életét. A Kovács Mihály Általános Iskolában tanított 37 évig, még 1996-os nyugdíjazása után is, 2000 júniusáig. A gyerekeket szerette, a munkájában sikeres volt. 1981-ben felkérték Szolnok megyében a magyar-történelem tárgyak szakfelügyelőjének, és megkapta a *Kiváló Munkáért* kitüntetést is. Számos továbbképzésben vett részt, és könyvtárosi végzettséget is szerzett. Történelemből készített óravázlatai a Könyv és Nevelés hasábjain is megjelentek.

„Ki embert nevel, az abban él, amit másokkal megtanít” – vallja.

Lázár Pálné Berkecz Éva tanár

Földrajz-biológia-rajz szakon végzett a Szegedi Tanárképző Főiskolán Fischer Ernő és Winkler László irányításával. 1963-tól 2007-ig társadalmi ösztöndíjasként tanított – leginkább

rajzot – a Gedói Általános Iskolában. Húszonevű és számtalan csoportos kiállításon szerepeltek a munkái, főleg festmények és grafikák. Díjat kapott Szeged Város Önkormányzatától a 1997., a 2000., a 2002. és a 2016. évben, valamint a Szegedi Szépműves Céhtől 2013-ban, a Pedagógus Szakszervezettől 2022-ben, és a Rajzpedagógusok Tárlatán 2000-ben és 2022-ben. Jelenleg is alkotó embernek tartja magát. Tanítványaival is jelentős sikereket ért el a nagyvilág pályázatain.

Marosvölgyi Károly tanár

Mezőhegyesen született. Az általános iskolát szülőhelyén végezte. Az Orosházi Táncsics Gimnáziumban érettségizett 1959-ben. 1959 és 1963 között a Szegedi Tanárképző Főiskola magyar-orsz-testnevelés szakos hallgatója volt. Első munkahelye a Medgyesegyházi Általános Iskola volt 1963-tól 1974-ig. 1971-ben labdarúgó szakedzői diplomát szerzett a Testnevelési Főiskolán. 1974-ben Békéscsabára költözött családjával, ahol ma is él. Fő munkaterülete a testnevelés és sport volt. 56 éves házaspár, két gyermeke és két unokája van. 2004 óta nyugdíjas. Kitüntetései: *A Testnevelés és Sport Érdemes Dolgozója* (1972), *Békés Megye Testkulturájáért* (1999), *Békéscsaba Sportjáért* (2002), *Medgyesegyházáért* (2010).

Mócsai Györgyné Berzétey Lenke tanár

A Szegedi Tanárképző Főiskola magyar-orsz-ének szakán végzett 1963-ban. A Szigetmonostori Általános Iskolában mindhárom szakját tanította. Az énektanítás keretében énekkart is vezetett. A szentendrei Bajcsy Zsilinszky Úti Általános Iskolában 1973-tól nyugdíjba vonulásáig tanított. 1979-ben magyartanári munkaközösség-vezetővé választották. Munkája során részt vett amatőr színjátszó rendezői tanfolyamon, vallástörténeti kurzuson, posztgraduális képzésen magyar nyelv és irodalomból. Több éven keresztül színjátszó szakkört is vezetett. A szakkörösök sikeresen versenyeztek megyei versenyeken, rendszeresen készítettek műsorokat ünnepségekre. Több ízben tartott bemutató tanítást, három utolsó éves hallgató szakmai gyakorlatát vezette. Szakfelügyelői véleményezések szerint nagyon jó magyartanárként ismerték el. 1994-ben

megromlott egészségi állapota miatt rokkantsági, majd 1995-ben öregségi nyugdíjba ment.

Nagy Béla tanító

1963-ban a Szegedi Tanítóképző Intézetben szerezte meg általános iskolai tanítói oklevelét. A diploma megszerzése után egy évig Felgyőn, egy tanyai iskolában kapott állást, majd áthelyezéssel került át a Cserebökényi Általános Iskolák Igazgatóságának Újosztás nevű tagintézményébe, ahol osztatlan, 1–8. összevont osztályban dolgozott. 1973 januárjában sikeresen államvizsgázott a Szegedi Tanárképző Főiskola földrajz szakán. 1973-ban került a Damjanich János Általános Iskolába, ahol szakján kívül korábbi tanítási tapasztalatai alapján évekig tanított orosz nyelvet, fizikát és technikát is. 1986-ban kiváló pedagógiai munkájáért elismerést kapott. 1988-ban kinevezték az iskola igazgatóhelyettesének, mely tisztséget 1996-os nyugdíjazásáig betöltötte.

Nyisztor Péterné Dobi Anna tanár

Matematika-fizika-kémia szakos tanári diplomát szerzett az Állami Pedagógiai Főiskolán, Szegeden 1963-ban. 1963 augusztusától nyugdíjba vonulásáig az Eleki Általános Iskolában dolgozott matematika-fizika-kémia szakos tanárként. Emellett tanított Eleken a dolgozók esti iskolájában, a dolgozók gimnáziumában és a mezőgazdasági szakközépiskolában is. Pályafutása során végig munkaközösségi vezető, illetve matematika-kémia TIT és iskolai előkészítő szakkörvezető volt, rendszeresen vállalt társadalmi munkát. 1997-es nyugdíjba vonulásáig kilenc osztály osztályfőnöke volt. Szakmai munkája elismeréseként számos állami kitüntetésben részesült (*Társadalmi Munkáért*, *Kiváló Munkáért*, *Pedagógus Szakszolgálati Emlékérem*). Két gyermek édesanyja és három fiú unoka büszke nagymamája, akik már felnőtt korúak. Nyugdíjasként is aktív, tevékeny életet él. Tagja a helyi Rákellenes Ligának és a Napsugár Nyugdíjas Egyesületnek. Mai napig rendszeresen olvas. 70 éves elmúlt, amikor alapszinten megtanulta a számítógép kezelését, használatát, napi szinten használja a gép adta lehetőségeket.

Pál Károlyné Varga Rozália tanár

A Szegedi Tanárképző Főiskola magyar-történelem-ének szakán végzett 1963-ban, majd az ELTE Bölcsészettudományi Karán történelem szakos középiskolai tanári diplomát szerzett 1968-ban. 1963. július 1-től 12 évfolyamos iskolákban tanított Nógrád megyében, majd férjhez menetele után Zagyvarónán. 1966. szeptember 1-től a salgótarjáni Madách Imre Gimnáziumban oktatott nappali és levelező tagozaton. 1967-ben átszervezés miatt a levelező tagozaton működő Dolgozók Középiskolája önállóvá vált, itt tanított 1995. december végéig, hivatalos nyugdíjba vonulásáig. Ezután még 12 éven át dolgozott a salgótarjáni Lórántffy Zsuzsanna Kollégiumban nevelőtanárként. A tanári pályán eltöltött évtizedek során sikerült valamenynyit végzett szakját kamatoztatni általános és középiskolában is. Munkáját több alkalommal elismerték, megkapta a *Kiváló Úttörővezető* és az *Oktatásügy Kiváló Dolgozója* kitüntetések. Házasságából egy fia született, aki szintén Szegeden végzett földrajz-történelem szakos középiskolai tanárként, és jelenleg a Szegedi Tudományegyetem oktatója.

Pigniczki Ferenc tanár

A Szegedi Tanárképző Főiskola matematika-fizika-testnevelés szakának elvégzése után, 1963. augusztus 1-jén kezdte meg tanári munkáját. Így vall pályájáról: „Az életre jó útravalót kaptam – nem csak szakmai téren – kiváló főiskolai tanáraimtól. Köszönet érte! Munkám során a tanyai iskolától kezdve a szakmunkásképző iskolán át a középiskoláig mindig sikerült úgy dolgozni, hogy a közösség elismerését kiérdemeljem. A tanítás mellett rendszeres társadalmi munkát végeztem elsősorban a város sportélete terén. Hálás vagyok a sorsnak, hogy úgy a családi, mint a közösségi életben kiváló társakkal élhettem és dolgozhattam.”

Riedel Rainerné F. Nagy Éva tanító

Középiskolai tanulmányait Hódmezővásárhelyen, a Kossuth Zsuzsanna Általános Leánygimnáziumban folytatta I-III. osztályig. A IV. osztályt Makón, az Állami József Attila Általános Gimnáziumban fejezte be, és itt érettségizett 1960-ban. Az 1960-63. tanévig a Szegedi Tanítóképző Intézetben készült a tanítói pályára, itt államvizsgázott 1963. június 14-én,

és kapott diplomát, mint általános iskolai tanító. 1963. augusztus 1-től 1964. februárig tanított Pest megyében, a Ceglédi járás zöldhalmi iskolája II-IV. összevont osztályában. 1963 decemberében férjhez ment – a férje német –, ezért 1964 májusában áttelepült az NDK-ba. Itt a tízosztályos iskolában 39 évig dolgozott, előbb mint alsó tagozatos tanár, majd az utolsó 12 évben mint matematika szakos az V-VII. osztályig. Mostani tevékenysége a nagymama-unoka viszony életben tartására és fejlesztésére zsugorodik. Szabadidejében kertészkedik és olvas.

Szabó Lajosné Bürgés Ilona tanító

Általános és középiskolai tanulmányait Makón végezte, majd érettségi után, 1960 és 1963 között a szegedi Felsőfokú Tanítóképző Intézet hallgatója volt. 1963-ban tanítói diplomát szerzett. Végzés után Földeákon kapott tanítói állást, itt három évig dolgozott, majd Makóra került. Kezdetben a Bajza József, néhány évvel később a Szoboszlai Imre, majd 1978-tól a Kun Béla Általános Iskolában tanított egészen nyugdíjba vonulásáig, 1996-ig. Hivatását nagyon szerette, mindig szívesen gondolt vissza azokra az évekre. Odaadó, lelkiismeretes munkáját, a gyerekek iránti szeretetét igazolja vissza, hogy volt tanítványai a mai napig felismerik, szeretettel üdvözlnek. Szakmai elismerésként 1988-ban *Miniszteri dicséretben* részesült. Ma már családjával, az unokái körében tölti mindennapjait.

Szabó Miklós Gáborné Csáti Veronika tanár

Tiszaroffon született földműves család negyedik gyermekeként. Így vall életéről, pályafutásáról: „A Tisza és a föld tisztelete, szeretete végigkísérte életemet. Gyerekkori játékok során alakult vonzódásom a pedagóguspálya iránt, ami hivatássá vált – senki és semmi nem tudott eltéríteni róla. A kitüntetések nem nekem találták ki, jutalomként én mindig újabb és nehezebb feladatokat kaptam. Ezeket becsülettel és pontosan mindig el is végeztem. A ranglétrát már diákkoromban elfektettem a földre, mert számomra az első számú kedvezményezett a GYEREK volt és maradt.”

Szántó Julianna tanító

Pályakezdőként a makói Széchenyi István Általános Iskolába került tanítani, ahol előzőleg a tanítási gyakorlatát is végezte, és ahol pályája első szakaszában az úttörő mozgalom irányításában tevékenykedhetett (1963–1970). A szegedi Gagarin iskolában először napközi-vezető lett, majd tantárgycsoportos oktatásban vett részt osztálytanítóként. Szegedi viszonylatban ez az iskola kicsinek számított, de családias légköre és a szülőkkel való együttműködés igen eredményes volt. 1982-ben a Rókusvárosi II. Sz. Általános Iskolában igazgatóhelyettesként megtapasztalhatta, mekkora felelősség egy új városrész új iskolájának új hagyományait megteremteni. Mind a mai napig kapcsolatban áll iskolájával, ahol 1999-es nyugdíjazásáig dolgozott. Az 1999 óta eltelt időben unokáit igyekezett segíteni, és külön boldogság számára, hogy két dédunokája fejlődését is figyelemmel kísérheti. „Számomra a legfontosabb a család, de örömmel tölt el, hogy olykor már nagymama és nagypapa korú tanítványaim megismernek, rám köszönnek és elbeszélgetünk. A mi munkánk örömét a tanítványok emlékezete, kedvessége adja” – vallja.

Szelesné Tóth Lídia Katalin tanító

1963. június 28-án végzett a Szegedi Tanítóképző Intézetben. 1963. augusztus 1-től kinevezték tanítónak a Zalka Máté Általános Iskolába, ez volt az egyetlen munkahelye. 1975-ben elvégezte a rajz szakot a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán. Felettese elismerték munkáját. 1987-ben *Kiváló Munkáért* dicséret oklevelet kapott, *Miniszteri dicséretben* 1981-ben részesült. 1984-ig sok városi bemutató órát tartott. A Zalka Máté Általános Iskola minden feladatában szívesen vett részt annak bezárásáig, utána nyugdíjba ment, immár 27 éve, 34 év pedagógusi munka után.

Szikszai Ferencné Áchim Ilona tanító

A tanítói diploma megszerzése után az 1963/64-es tanévet a Mezőkovácsházi 1. sz. Általános Iskolában kezdte, ahol tíz esztendő töltött a legkisebbek oktatásával, valamint az 5. és 6. felzárkóztató osztályok fejlesztésével. Ezután nyugdíjazásáig a Békéscsabai 2. sz. Általános Iskolában tanította kifelmenő rendszerben a legkisebbeket. Ma is örömmel

emlékszik itteni munkájára, a gyermekekre és szüleikre, valamint a segítőkész kollégákra. 1974-ben végezte el a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola pedagógia szakát. Tanítói munkája elismeréseként 1986-ban részesült *Kiváló Munkáért* kitüntető jelvény adományozásában. 1990-ben a testületi szakszervezeti tevékenységéért *Eötvös József Emlékplakettet* vehetett át. Utolsó 15 pedagógusi évében egészen nyugdíjazásáig a tanítás mellett igazgatóhelyettesi megbízást is teljesített. Gyerekei és unokái egyetemet végzett, többnyire családos emberek, egy dédunokája is van.

Ma is hittet vallja Eötvös gondolatát: „A jövőnek embereket nevelni egyike a legszebb hivatásnak”.

Tápai Gyuláné Kovács Ágnes tanár

1963-ban a Szegedi Tanárképző Főiskola matematika-fizika-műszaki ismeretek és gyakorlatok szakán tanári oklevelet szerzett. 1963 és 1977 között a Szilléri sugárúti Általános Iskolában tanított, nyolc évig csak gyakorlati foglalkozást. Arra törekedett, hogy a gyerekek megszeressék a fizikai munkát, önálló, kreatív személyiségekké váljanak. Átszervezés révén a Dugonics András Általános Iskolába került, ahol 1977-től 1996-ig igazgatóhelyettes is volt. Itt valósult meg, hogy csak kedvenc szakját, a fizikát taníthatta. Alapelve, hogy a gyerekek saját tapasztalataik alapján, önállóan jussanak új ismeretekhez. Ennek érdekében a rendszeres tanulói kísérleteket alkalmazta. Tanítványai a középiskolában megtartották jó eredményeiket, városi és megyei fizikaversenyeken előkelő helyen végeztek, néhányan az országos versenybe is bejutottak. 1982-ben *Kiváló Munkáért* kitüntetést kapott. 1996-ban nyugdíjba ment. 2000-től a Dr. Waltner Károly Otthonban hét éven át egyéni fejlesztő pedagógus lett, ezt a munkát nagyon megszerette. „Pályaválasztásomat szerencsésnek tartom, mert 40 évig a hobbiért kaptam fizetést” – vallja.

Tóvári Pálné Németh Éva tanító

1963-ban végzett a Szegedi Felsőfokú Tanítóképzőben. Első munkahelye Szeghalom volt. 1966-ban férjhez ment, így került Tapolca mellé, Lesenceistvándra, ahonnan 1972-ben el kellett költözniük Ajkarendekre, férje

szüleinek halála miatt. Így került a Fekete István Általános Iskolába, ahol nyugdíjazásáig 28 évet töltött.

Várnagy Andrásné Farkas Edit tanár

A Szegedi Tanárképző Főiskola matematika-kémia-ének szakára nyert felvételt. A diploma megszerzése után 1963-ban Győrbe került, ahol az Engels Frigyes Általános Iskolában tanította valamennyi szaktárgyát. Áthelyezéssel került a 400. sz. Ipari Szakmunkás Intézet-hez, a mai Lukács Sándor Mechatronikai és Gépészeti Szakközépiskolába. 1972-ben a Kossuth Lajos Tudományegyetemen kémia szakos

középiskolai tanári oklevelet szerzett. Kémiát és fémipari anyagismeretet tanított folyamatosan. 1988-tól 2005-ig az Ipari Kereskedelmi Minisztérium megbízására szakmunkászszgák elnöki feladatát látta el bőrdíszműves, kozmetikus, vegyi anyaggyártó szakmákban. Közéleti tevékenységet az intézmény vöröskeresztes tanárelnökeként végzett. 1984-ben *Kiváló Munkáért elismerő oklevelet*, 1988-ban a *Vöröskeresztes Munkáért kitüntetés ezüst fokozatát*, 2000-ben Győr városától *Jedlik Ányos ezüst emlékérmét*, 2001-ben *Lukács Sándor emlékérmét* kapott. A Győri Pedagógus Kórus tagja, a zene és a család által teljes élete van.

ARANY

Ambrusné Dr. Bullás Rózsa tanár

1973-ban szerzett diplomát a Szegedi Tanárképző Főiskola biológia-földrajz szakán. 1977-ben egyetemi diplomát szerzett a szegedi József Attila Tudományegyetemen, majd ugyanitt doktorált 1982-ben. Tudását számos egyéb képzésen – informatika, ECDL, érettségi vizsgaelnöki feladatokra felkészítő továbbképzés, multiplikátori képzés és más továbbképzések földrajzból –, valamint önképzés keretében bővítette. 1973-tól 1983-ig a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola Földrajz Tanszékén dolgozott. A JATE, illetve az SZTE Ságvári Endre Gyakorló Gimnázium szakvezető tanára 1983 óta. 1995-től párhuzamosan a JATE-n is tanított, a Természeti Földrajzi Tanszéken a Földrajztanítás módszertanát oktatta, egyetemi felvételi előkészítő tanfolyamokon tanított, záróvizsga-bizottságok tagja volt. 2000-ben felvételt nyert az Országos Vizsgáztatási és Szakértői Névjegyzékbe, azóta minden tanévben érettségi elnöki teendőket látott el. 2005-től földrajz emelt szintű érettségi vizsgák elnökeként és a Dél-alföldi Régió multiplikátoraként is tevékenykedett. A tehetséges fiatalok segítésére létrejött „Kutató Tanárok Országos Szövetségének” alapító tagja. Az „Út a tudáshoz” természettudományos tankönyvcsalád földrajzi tankönyveit lektorálta. Számos tanítványa szerepelt sikerrel tanulmányi versenyeken és pályázatokon.

Bán Sándor tanár

1973-ban végzett a Szegedi Tanárképző Főiskola földrajz-testnevelés szakán. Szegváron kezdett tanítani. 1974 és 1976 között tanított két tanévet Hódmezővásárhelyen, a 602-es Szakmunkásképzőben, majd tízet szintén Hódmezővásárhelyen, a Kossuth Gépipari Szakközépiskolában. Elvégezve a Testnevelési Főiskola tanári, majd az úszás szakedzői szakot, 1985-ben behívták a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola Testnevelési Tanszékére oktatónak. Innen vonult nyugdíjba 2012-ben, majd még 2021-ig óraadóként oktatta az úszás tantárgyat. Volt megbízott intézetvezető, majd intézetvezető-helyettes főiskolai docens. Tagja volt a Magyar Sporttudományi Társaságnak, a Magyar Edzők Társaságának, a Testnevelés és Sporttudományi Szakcsoportnak. 1996 és 2000 között a Csongrád Megyei Úszószövetség elnöke, a Magyar Úszószövetség elnökségi tagja. A sydney-i olimpián a magyar válogatott hivatalos edzője. Tanítványa Risztov Éva későbbi olimpiai bajnok. 2001-től 2006-ig Dél-Afrikában szövetségi edző, ahol 2004-ben az olimpiai győztes 4x100-as gyorsváltó programjának kidolgozója. Itthon 1991 és 2000 között az országos egyetemi bajnokság pontversenyének győztese a JGYPK úszócsapatával. *Pro Iuventute*, *Pedagógus Szolgálati Emlékérem* és a *Csongrád Megye Ifjúságáért és Sportjáért* kitüntetéttje. Két fiú unoka boldog nagyapja.

Bangáné Csontos Julianna tanár

1969 és 1973 közötti tanulmányai során a Szegedi Tanárképző Főiskola matematika-fizika szakán szerzett általános iskolai tanári diplomát. Hat évet Mártélyon, szülőfaluja iskolájában tanított. 1975 és 1977 között kiegészítő képzésben, levelező tagozaton a magyar nyelv és irodalom szakos tanári diplomát is megszerezte, valamint 1999 és 2001 között a Szegedi Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karán pedagógiai értékelési szakértő szakirányú képzettséget kapott. 1979-ben áthelyezték a hódmezővásárhelyi Dózsa György Általános Iskolába, ahol szaktárgyai tanítása mellett igazgatóhelyettesi feladatokat is ellátott, majd 1994 szeptemberétől igazgatóként dolgozott. Az iskolát 1996 szeptemberétől a fenntartó összevonta a Kiss Lajos Általános Iskolával, és megbízták az összevont intézmény vezetésével. Ezt a munkát 2005-ig végezte, majd 2008-ban nyugdíjba vonult. Hódmezővásárhelyen él családjá, unokái körében.

Barcza (szül. Kakuk) Györgyi tanár

Gimnáziumi tanulmányait Budapesten végezte. 1969-ben érettségizett. Még ebben az évben felvételt nyert a Szegedi Tanárképző Főiskola történelem-orosz szakára. A főiskola befejezése után Budapest XV. kerületében, egy újonnan átadott általános iskolában kezdett tanítani. Költözés miatt 1984-ben a XII. kerületben lévő Kossuth Lajos Gyermekeket nevelő Általános Iskolában helyezkedett el. 1993-ban megkezdte tanulmányait a Berzsényi Dániel Tanárképző Főiskolán, ahol 1996-ban német szakos nyelvtanári oklevelet szerzett. Ezután nyugdíjazásáig német nyelvet tanított. 2008-ban nyugállományba vonult.

Berkes Györgyné Cseszkó Katalin tanár

1969-től 1973-ig volt a Szegedi Tanárképző Főiskola hallgatója, melyet kitüntetéssel (A Szegedi Tanárképző Főiskola Kiváló Tanárjelöltje) végzett matematika-fizika szakon. Az utolsó évben Népköztársasági ösztöndíjas volt. Munkássága 35 éve alatt matematikát és fizikát oktatott, valamint osztályfőnöki tevékenységet látott el. Tanári munkáját az igényesség, a következetesség és a főiskolán kapott magas fokú szakmai tudás és ennek sikeres átadása

jellemezte. Tanítványait képességeiknek megfelelően terhelte. Segítette a gyengébbek felzárkózását, és nagy gondot fordított a tehetségesek fejlesztésére, a versenyeken való sikeres szereplésükre. Kiemelkedő szakmai munkája elismeréseként hosszú ideig irányította a felső tagozatos osztályfőnöki munkaközösséget. A Közalkalmazotti Tanács elnökeként pedig kollégái érdekeit képviselte. 2008-ban vonult nyugdíjba, amikor munkája elismeréseként *Pedagógus Szolgálati Emlékérem* miniszteri kitüntetésben részesült.

Bíbok Béláné Trombitás Irén tanár

1973-ban végzett a Szegedi Tanárképző Főiskola biológia-testnevelés szakán. A Kunszállási Általános Iskolában kezdett tanítani. Majd 1979-től Kecskemét Hetényegyházi Általános Iskolában 20 évig tanított testnevelést, ahol szervezte az iskola különböző sportrendezvényeit, a tanulók nyári táborozásait. Közben biológiából a Debreceni Egyetemen középiskolai tanári diplomát szerzett. 1999-től a kecskeméti Gáspár András Szakközépiskolában főleg biológiát tanított nyugdíjba vonulásáig. Középes emelt szintű érettségi vizsgákon érettségi elnök volt. Nyugdíjba vonulása után 2021-ig óraadóként még tovább dolgozott a Gáspár András Szakközépiskolában és a Németh László Gimnáziumban is. Egyik fia közgazdász, a másik a pedagóguspályát választotta.

Csanádi István tanár

1973-ban a Szegedi Tanárképző Főiskola földrajz-testnevelés szakán szerzett általános iskolai tanári oklevelet. 1972-től 1992-ig a MÜM. 614. sz. Ipari Szakmunkásképző Intézetében testnevelő tanárként dolgozott Mezőhegyesen. 1992 és 2006 között a szakközépiskolával bővült intézményben kapott több cikluson keresztül igazgatói megbízást. Tanári pályája során a kötelező tanórák mellett részt vett, illetve szervezte a szabadidőben végzett diáksportot. 1983-ban a Magyar Testnevelési Főiskola tanári szakának kiegészítő tagozatán középiskolai testnevelő tanári képesítést nyert. 1987-ben pedagógusi munkájának elismeréseként művelődési miniszteri kitüntetést kapott. Testnevelési és sport munkájáért a *Békés Megye Sportjáért* cím birtokosa. 2006 őszén a lakosság megválasztotta Mezőhegyes

város polgármesterévé, melynek teendőit 2010-es nyugdíjazásáig látta el.

Csicseley Katalin Zsófia tanár

Ambrózfalván született. Iskoláit Makón végezte el. 1969-ben érettségizett a József Attila Gimnázium orosz tagozatán. Még ebben az évben felvételt nyert a Szegedi Tanárképző Főiskola nappali tagozatának orosz-történelem szakára. 1973-ban, diplomája átvétele után egy évet a Királyhegyesi Általános Iskolában töltött. 1974-től 2009-ig ugyanabban a makói általános iskolában dolgozott, 1994-ig orosz-történelem szakos tanárként. A rendszerváltás után az orosz nyelv oktatása megszűnt, így elvégezte a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola levelező tagozatán a német szakot. 1994-ben kapta meg főiskolai szintű, német szakos nyelvtanári diplomáját. Ezután német nyelvet tanított a történelem mellett. 2009-ben ment nyugdíjba a Makói Általános Iskola Alapfokú Művészeti Oktató Intézet és Logopédiai Intézet nevet viselő iskola Kertvárosi Tagintézményéből.

Dévainé Kluka Adrienne tanár

Magyar-ének szakos tanári diplomáját 1973-ban „Kiváló tanárjelölt” kitüntetéssel kapta meg. 1978-ban felsőfokú „B” kategóriás kar-nagyi képesítést szerzett. A debreceni Kosuth Lajos Tudományegyetem néprajz szakán 1990-ben végzett okleveles etnográfusként. 1995-ben a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemen kiváló minősítéssel kapta meg kiegészítő egyetemi diplomáját ének-zenetanár-karvezető szakon. A Sola Scriptura Hit-tudományi Főiskolán bibliaoktatói tanulmányokat folytatott, és még számos akkreditált továbbképzésen bővítette tudását. Részt vett az Apáczai-féle ének tantervek, a zenei alsó tagozatos tankönyvek, tantárgypedagógiai és módszertani jegyzetek lektorálásában, kidolgozta az ének tanítói tantárgyi programokat, valamint a főiskolai kántorképzés pedagógiai programját. Abonyban kezdte pályáját, majd Debrecenben, a Vénkert Általános Iskola zenei tagozatán tanított 1987-ig gyakorlatvezető tanárként. 1986-tól az Országos Pedagógiai Intézet ének munkacsoportjában szaktanácsadó. 1989-től az Esztergomi Vitéz János Katolikus Tanítóképző Főiskola adjunktusa, majd docense, nyolc éven át az

ének tanszék vezetője. A Debreceni Délibáb Népzenei Együttes tagja 1980-ig, népzenei lemezek közreműködője, a Népművészet Ifjú Mestere, és Debrecen város Csokonai Díjasa, a Magyar Rádió Nívódíjasa. Népzenei gyűjtése 1995-ben jelent meg.

Ferencz Jánosné Rácz Zsuzsanna tanár

1973-ban matematika-fizika szakos általános iskolai tanári diplomát szerzett a Szegedi Tanárképző Főiskolán. Törökszentmiklóson tanított felső tagozatban 35 évet és 8 évet alsó tagozatban. Három cikluson át töltött be igazgatói tisztséget önkormányzati kinevezéssel 1993-2008-ig. A másokkal való törődés, a csapatmunka szervezése, valamint kommunikáció a partnerekkel volt vezetői munkájának lényege. Számos továbbképzésben vett részt (Internet használata nem informatika tanároknak, Továbbképzés a kompetencia alapú oktatás bevezetéséhez), valamint vezetői tréningeken, tanfolyamokon 1994-től 2000-ig. 2001-ben közoktatás-vezető szakirányú szakképzettséget szerzett a Szegedi Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karán. 1999 és 2004 között felkerült az Országos Szakértői Névjegyzékbe tanügyigazgatás szakterületre.

Garai Györgyné Szimpl Margit tanár

A diplomaszerezést követően a Tolna megyei Kisdorogon kapott matematika-fizika szakos tanári állást. 1975-ben Gyöngyösre költözött, az ottani Kereskedelmi és Vendéglátóipari Szakmunkásképző Iskolában helyezkedett el. Az első években szakmai számításokat tanított. Az iskola szakközépiskolává alakulása után újra matematikát taníthatott. Munkaközösség-vezetőként koordinálta a reál szakos kollégák munkáját. 1984-ben közgazdász tanári diplomát szerzett az akkori Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetemen. Azóta a matematika mellett gazdasági tantárgyakat is tanított. Részes volt az iskola által kidolgozott integrált képzésnek is. Munkája elismeréseként *Miniszteri dicséretben* részesült. 2009-ben vonult nyugdíjba.

Gábris Gézané Juhász Teréz tanár

1973-ban a Szegedi Tanárképző Főiskolán, matematika-fizika szakon szerezte diplomáját. Békés megyei ösztöndíjasként, a Gyulai 2.

Számú Általános Iskolában kapott állást, ahol 34 évig tanított matematikát, fizikát, és 20 évig számítástechnikát. 1986-ban a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán továbbképzést végzett matematika szakon. Számos megyei eredményt elérő tanítványa volt, néhányan országos versenyre is bekerültek. Főiskolai hallgatók szakvezetője volt. 1982-ben bevezette az iskolában a számítástechnika tanítását. Több számítástechnikai továbbképzésen vett részt, a körzeti pedagógusok alapfokú számítástechnikai képzésében oktatóként is. Öt osztálynak volt osztályfőnöke. 18 évig volt az iskolai matematika-fizika munkaközösség vezetője. Iskolai szakszervezeti titkár, majd körzeti szakszervezeti titkár volt. Kitüntetései: a *Magyar Úttörők Szövetsége* dicsérető oklevele, *Kiváló Ifjú Pedagógus* cím, *Kiváló Munkáért kitüntetés*, *Pedagógusok Szakszervezete* elismerő oklevele, *Pedagógusok Szakszervezete Eötvös József Emlékérem*, *Pedagógus Szolgálati Emlékérem*. 2007-es nyugdíjba vonulását követően is lelkesen vesz részt a helyi egyetem Nyugdíjas akadémiján.

Harmincz Mihályné Halápi Mária tanár

1973-ban szerzett földrajz-rajz szakos általános iskolai tanári diplomát a Szegedi Tanárképző Főiskolán. 1982-ben elvégezte Budapesten a Pedagógiai Intézetben a Népművészeti Szakkollégiumot. 1968 novemberétől képesítés nélküli tanárként dolgozott a Táborfalvi Általános Iskolában, majd ugyanitt folytatta pályáját 1973 szeptemberétől földrajz-rajz szakos általános iskolai tanári munkakörben 2008 augusztusában történt nyugdíjazásáig. A tanítás mellett osztályfőnöki, osztályfőnöki munkaközösség-vezetői és szabadidős munkaközösség-vezetői feladatokat is ellátott. Pedagógiai tevékenységét 1990-ben *Miniszeri dicsérettel* ismerték el.

Havranek Józsefné Kszellmann Mária tanár

1973-ban a Szegedi Tanárképző Főiskolán matematika-fizika szakos általános iskolai tanári diplomát szerzett. Még ebben az évben elhelyezkedett matematika-fizika szakos tanárként a Szabadhidvégi Általános Iskolában. Majd 1986-tól nyugdíjba vonulásáig, azaz 2006-ig a Lajoskomáromi Általános Iskolában tanított a szakjai mellett még földrajzot

és kémiát is. Tanári munkája alatt öt osztály osztályfőnöke volt. 1993-ban a Veszprémi Hit-tudományi Főiskolán hitoktatói végzettséget szerzett, ezért az általános iskolában hittant is tanított 2011-ig. Mindig jellemző volt rá a magas szintű szakmai képzettség és az „élet-hosszig tartó tanulás” szemléletmódja.

Herczogné Sarlós Éva tanár

1969-től 1973-ig a Szegedi Tanárképző Főiskola hallgatója volt, ahol magyar-országi szakos általános iskolai tanári diplomát szerzett. Ezután lakóhelyére, Bonyhádra, egykori iskolájába került, és volt tanárai szeretettel, kollégaként fogadták. Éveken át osztályfőnök volt, és mindkét szakját örömmel tanította. Az iskolai élet számos területén vállalt nevelési-oktatási feladatokat: felzárkóztatást, tehetséggondozást, szakköri tevékenységet, nyári táboroztatást. Szakmai fejlődése érdekében több továbbképzésen, tanfolyamon vett részt. Az orosz szakos tanárok átképzése keretében 1991-től 1993-ig a Bajai Eötvös József Főiskolán angol nyelv-tanári képesítést szerzett. Ezután iskolájában megszervezhette az angol nyelv oktatását, tankönyvek, CD-k beszerzését és a számítógépes nyelvtanulást pályázatok, illetve amerikai önkéntesek segítségével. Első és egyben utolsó munkahelyéről 35 év után, 2008-ban nyugdíjba ment.

„Szerettem tanítani, szerettem a gyerekek között lenni, azzal foglalkozni, amire kisiskolás korom óta készültem. Úgy érzem, jól választottam” – vallja.

Hernádné Hermán Judit tanár

1973-ban a Szegedi Tanárképző Főiskolán magyar-ének-zene szakos általános iskolai tanári diplomát kapott, jó minősítéssel. Már tanítás mellett, levelező hallgatóként folytatta tanulmányait a József Attila Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karán, és 1981-ben magyar nyelv és irodalom szakos középiskolai tanári oklevelet szerzett, jó eredménnyel. 1973-tól 1975-ig Budapest XVIII. kerületében, a Bajcsy-Zsilinszky Általános Iskolában magyar nyelvet, irodalmat és éneket tanított, iskolai kórust vezetett. A kerületben rendezett versenyen kórusával helyezést ért el. 1975-76-ig Budapest I. kerület Tárnok utcai Általános Iskolában magyar nyelvet és irodalmat

tanított. 1976-tól Budapest XII. kerületében, az Arany János Általános Iskola és Gimnáziumban 9 évig a felső tagozaton magyar nyelv és irodalmat, valamint éveken át az alsó és felső tagozaton egyaránt éneket is tanított. Később napközis nevelőként, majd 11 évig munkaközösségi vezetőként működött. 2003-ban fejlesztőpedagógiai képzésen vett részt, így aktív pályafutása utolsó éveiben fejlesztőpedagógusként tevékenykedett. 2013-ban nyugdíjba ment. 1973-tól kezdődően éveken át a KISZ Központi Művészegyüttes Énekkarának tagjaként számos helyen énekelt az országban (pl.: a Magyar Rádióban, a Zeneakadémián).

Hideg Mihály Imréné Szabó Rozália tanár

A Szegedi Tanárképző Főiskola matematika – műszaki ismeretek és gyakorlatok szakának elvégzése után került Kecskemétre, a Tóth László Általános Iskolába. 1973-tól nyugdíjba vonulásáig, 2008-ig ott dolgozott. Pályája során – örömeire – a technika tantárgy tanítására kapott nagyobb lehetőséget. Tanulmányi versenyeken, pályázatokon sikeresen szerepeltek tanítványai. Munkája elismeréséül megkapta a Magyar Köztársaság Bronz Érdemkeresztjét.

Izsó Gábor tanár

A Szegedi Tanárképző Főiskolán 1973-ban szerzett diplomát földrajz-testnevelés szakon. A Testnevelési Főiskolán sportmenedzser oklevelet, majd a Műszaki Egyetemen közoktatás-vezetői oklevelet szerzett. Békésen, a Mezőgazdasági Szakmunkásképzőben dolgozott 1972-től 1975-ig, a 3. sz., majd Dr. Hepp Ferenc általános iskolában 1975-től 1986-ig. A Békéscsabai Előre Sportegyesület módszertani osztályvezetője, később a Torna Szakosztály vezetője 1986-tól 1992-ig. A Szegedi Kis István Református Gimnáziumban 1992-től 2000-ig tanár, és Vésztőn, a Kis Bálint Református Általános Iskolában igazgató. 2000-től 2006-ig a Békéscsabai Hungarotel Tornaklub ügyvezetője és az Általános Iskolai Diákotthon igazgatója. 2006-tól 2019-ig három cikluson keresztül polgármester Békésen. Munkája mellett 1994-től 2006-ig önkormányzati képviselő. Közéleti tevékenységéért és társadalmi munkája elismeréseként többek között *Polgárokért* kitüntetésben részesült a Békés megyei

Községi elnöktől és a Magyar Érdemrend Lovagkeresztjét is megkapta a köztársasági elnöktől. A Békési Szociális Szövetkezet alapítója, amelyet nyugdíjazása óta is vezet.

Juhász Nándor tanár

Az 1973-ban kezdett pályája során a 37 év alatt tanított kisfaluban (Öttömösön), városi iskolában (Kiskundorozsmán) és belvárosi nagysikolyában (Szeged, Rókusi Általános Iskola). Nagyon szeretett tanítani. 1985 és 1988 között elvégezte a pedagógia szakot a JATE Neveléstudományi Karán. Az ottani kutatócsoport külső munkatársaként több országos és nemzetközi mérés szervezésében vett részt. A központi felvételi rendszer bevezetésekor 10 éven át volt matematikából a feladatokat összeállító munkacsoport vezetője. Kezdeményezésére indítottak el 40 éve általános iskolások részére fizika- és matematikaversenyeket megyei, majd országos szinten. Az érdeklődő versenyzők számára nyári szaktáborokat szervezett. Eredményes munkája elismeréseként *Miniszteri dicséretben*, a *Beke Manó Emlékdíjban* (matematikából), *Mikola Sándor díjban* és az „ERICSSON a matematika és fizika népszerűsítésért” díjban részesült. 2016-ban feleségével együtt, megosztva elnyerték a *Rátz Tanár Úr Életmű Díjat* fizikából. Szeged Megyei Jogú Város Közgyűlése *Pedagógus Életmű Díjat* adományozott számára. Helyi nevelő-oktató tevékenységéért munkahelyétől megkapta a *Rókusi Iskoláért Emlékplakett* 16. számú példányát.

Dr. Juvanczné Tüttő Annamária Beáta tanár

A Szegedi Tanárképző Főiskola hallgatója volt 1969-től 1973-ig, ahol biológia-testnevelés szakos általános iskolai tanári oklevelet szerzett. Az ELTE Tanítóképző és Óvóképző Főiskolai Kar angol idegen nyelvű képzésén vett részt 1997-től 2000-ig. A Haynal Imre Egészségtudományi Egyetem Egészségügyi Főiskolai Kar Esztétikus Testképző-Kinetológus képzését végezte 1997-től 2000-ig. 1973 és 1999 között Budapest VII. kerületében, a Bokányi Dezső Kísérleti Általános Iskolában dolgozott. 1999-től 2011-ig Budafokon, a Kolonics György Általános Iskola, valamint a Magyar Mozdulat-kultúra Egyesület esztétikus testképző tanára

2005-től 2014-ig. Két éven át az USA-ban, másfél évig Svájcban, két évig Németországban tartózkodott. Két gyermeke, hat unokája van.

Dr. Kecskés Ödönné Bagi Valéria tanár

1973-as végzése után a Nagykőrösi Petőfi Sándor Általános Iskolában kezdte pályáját. Mivel tornász volt, ezért felépített egy tornászcsapatot, akikkel Pest megyei szinten sikereket és jó eredményeket ért el. Az eredményes munka alapján 1975-ben áthívták az Arany János Gimnáziumba. Ebben az időszakban elvégezte a Szegedi József Attila Tudományegyetem Természettudományi Karának földrajz szakát, ahol 1979. június 24-én kapott diplomát. 1981 óta él családjával Németországban. Itt tovább folytatta a tornával kapcsolatos tevékenységét, a BLSV (Bayerischer Landes Sportverband) által elismert edzői Lizenzzel. A helyi TSV-ben (Torna Sport Veren Egyesület) először gyerektornával kezdte, és az évek folyamán a senior sportnál folytatta, amit több mint 30 évig csinált.

Dr. Kiss István tanár

Bugacon született. Középiskolai tanulmányait Kiskunfélegyházán, a Petőfi Gimnáziumban végezte. 1969-ben felvételt nyert a Szegedi Tanárképző Főiskola matematika-fizika szakára. 1973-ban fejezte be tanulmányait jeles eredménnyel. Bugacon kezdett dolgozni általános iskolai tanárként, három év múlva kollégiumi nevelőtanárként helyezkedett el a Kiskunfélegyházi Petőfi Sándor Fiúkollégiumban. 1979 és 1982 között a szegedi József Attila Tudományegyetem pedagógia-pszichológia szakos hallgatója volt, jeles eredménnyel diplomázott. 1983-ban summa cum laude minősítéssel doktorált pedagógiából a József Attila Tudományegyetemen. 1987-től kollégiumvezetőként dolgozott. Két tanulmányt írt a Magyar Pedagógiába. Több alkalommal volt érettségi elnök. Óraadóként matematikát tanított a város általános és középiskoláiban. 25 év vezetői munka után, 2011. március 12-én ment nyugdíjba. 1979-ben nősült, két gyermeke és három unokája van.

Kozák Attiláné Nagy Magdolna tanár

1973-ban végzett történelem-orosz szakos tanárként a Szegedi Tanárképző Főiskolán. Tanári pályáját az 1973-74-es tanévben a Fülöpszállási Általános Iskolában kezdte, majd a szabadszállási Petőfi Sándor Általános Iskolában tanította mindkét szakját, és osztályfőnöki megbízást is kapott. 1981-ben családjával Budapest Rákoshegyre költözött, és azóta is ott él. 1990-ben a Czimra Gyula Általános Iskola tanára lett, egészen nyugdíjba vonulásáig. Itt fontos szerepet vállalt az angol nyelv oktatásának bevezetésében, az ehhez szükséges tanulmányokat sikeresen végezte el. Ugyanakkor történelmet is tanított, főleg azokban az osztályokban, ahol osztályfőnök volt. Felkérésre közel 20 éven át tanított hittant is felsős diákoknak, melyet még nyugdíjas éveiben is folytatott. Tanári pályája során mindvégig nagy hangsúlyt fektetett diákjai magatartási és erkölcsi nevelésére. Fontosnak tartotta, hogy a tanórán kívül is sokoldalú ismereteket szerezzenek. Tanítványaival igyekezett a kölcsönös tiszteletet és óráin a pozitív figyelem és fegyelem légkörét kialakítani. „Megelégedéssel tekintek vissza az elmúlt évekre, hogy a tanári hivatást választottam” – vallja.

Lévai Györgyné Megyes Erzsébet tanár

1968-tól 1972-ig folytatta tanulmányait a Szegedi Tanárképző Főiskola matematika-fizika szakán, mely végén sikeres államvizsgát tett. 1972 szeptemberétől 1975 augusztusáig a Szentmártonkátai I. sz. Általános Iskolában tanított matematikát és fizikát. 1975 szeptemberétől 2016 júniusáig a Tápiógyörgyei Általános Iskolában tanított. Kezdetben napközis nevelőként, majd 1979-től matematika és fizika szakos tanárként alkalmazták. 1983-tól 2012-ig igazgatóhelyettesi feladatokat látott el, közben egy évig megbízott igazgató is volt. Tanítványait rendszeresen készítette fel matematika tanulmányi versenyekre, valamint pályaválasztási felelősként segítette a 8. osztályosok továbbtanulását.

Madzsó István tanár

Kiskunhalason született, Kecelen élt szüleivel és három testvérével. Általános és középiskolai tanulmányait Kecelen végezte. 1968-ban előfelvételt nyert a Szegedi Tanárképző Főiskola matematika-kémia szakára. A kalocsai katonaság után a főiskolai tanulmányokat 1973-ban fejezte be. Főiskolai tanulmányai alatt kollégista volt, csoportvezetőként tanult. A diploma megszerzése után Békéscsabára került tanítani. Balogh Rózsa volt a csoporttársa, aki békéscsabai ösztöndíjas volt, és akivel a tanulmányok befejezése után össze is házasodtak. Egy évig a békéscsabai 2. számú Általános Iskolában tanított matematikát és kémiát. 1974-től 2010-ig a Kereskedelmi és Vendéglátóipari Szakmunkásképző Iskolában tanított. Itt végig osztályfőnök és munkaközösség-vezető volt nyugdíjazásáig. Felesége elhunyt, ezért most nem lehet itt a díszdiploma-átadáson. Ő is tanárként dolgozta végig az életét.

Maróti Antalné Link Anna tanár

Igen változatos pedagógus pályafutását a Zsombó-Csólyospálos Községek Általános Iskolája, Óvodája, AMI intézményi társulás vezetőjeként fejezte be 2011-ben. 53 éve él férjével Zsombón, két gyermekük született. 1985 és 2000 között a JGYTF Gyakorló Általános Iskolában rajz szakvezetőként dolgozott. Közben diplomát szerzett az Iparművészeti Egyetemen környezetkultúra, rajz, multimédia szakon. 1997-től óraadó tanárként oktatott 12 évig posztgraduális és nappali képzésben az SZTE Közművelődési (később Andragógiai) és az Alkalmazott Egészségtudományi Tanszéken. Tagja volt a KAT-nak és a szakszervezeti operatív bizottságnak, koordinálta az üdüléseket. Publikációi: művészeti módszertani cikkek, vizuális kultúra tanterv kidolgozása. 1996-ban kimagasló munkájáért megkapta a *PRO JUVENTUTE Emlékplakettet*. 1998-ban művészeti és pedagógiai szakértő lett, felkerült az országos listára. Általános iskoláknál, gimnáziumoknál és művészeti szakközépiskolában végez szakértői munkát. 2000-ben kiváló művészpedagógiai és alkotó munkájáért a MROE (Magyar Rajztanárok Országos Egyesülete) elismeréseket kapta meg. 2000-től a zsombói Kós Károly Általános Iskola és AMI igazgatója lett, amely vezetése alatt az iskola belső informatikai rendszerének kiépítésével,

az e-napló [2005] bevezetésével az OM referenciahelyévé vált. Négy évig képviselőként és az oktatási bizottság elnökeként segítette Zsombó település életét. Kétszer kapta meg a *Zsombóért* kitüntető címet. 2011-ben, végleges nyugdíjba vonulásakor megkapta a *Pedagógus Szolgálati Emlékérmét*.

Matekovics Jánosné Kerekes Lídia tanár

1973-ban végzett a Szegedi Tanárképző Főiskola matematika-kémia szakán. Ez év augusztus 1-jén kezdett el dolgozni szülőfalujában, Nagyrév általános iskolájában. Ez volt az első és utolsó munkahelye nyugdíjba vonulásáig. Munkája során tíz évig volt úttörőcsapat-vezető és húsz évig iskolaigazgató, illetve a társulások miatt tagintézmény-vezető. Élete során sokat fejlesztette tudását. A Debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetemen a kémia szakot vitte tovább. A Budapesti Műszaki Egyetemen elvégezte a közoktatás-vezető és közoktatás-szakértő szakot. A Budapesti Pázmány Péter Katolikus Egyetem jogi karán három befejezett évet járt. Ezt anyagi okok miatt nem sikerült befejeznie, de sokat segített a munkája során, és sok embernek is tudott általa segíteni. „Szeretnék köszönetet mondani mindazon tanárainknak, akik hozzásegítettek az első diplomámhoz. Sajnos ők már nem élnek” – így emlékezik meg tanáraitól.

Dr. Matuz Jánosné Récsán Erzsébet tanár

A középiskolát Budapesten, majd a Tanárképző Főiskola matematika-fizika szakát 1973-ban Szegeden végezte. Azután rövid ideig dolgozott Sándorfalván, Szőregen. 1976-tól nyugdíjazásáig [2007] kinevezett tanárként Tiszaszigeten tanította folyamatosan mindkét szakját. 1988-ban szakmai munkája elismeréseként vezető pedagógusnak nevezték ki. Munkája során részt vállalt főiskolai hallgatók szakmai gyakorlatának vezetésében. Számos továbbképzésen vett részt, közreműködött a különböző szakmai társaságokban, matematikai tudásszint-felmérésekben. 1991 óta folyamatosan részt vesz megyei matematika versenyzőversenyek értékelésében, javításában. Munkáját a helyi iskolatípusnak megfelelően igyekezett a lehető legmagasabb színvonalon, pontosan

végezni. Tanítványai közül számosan megállják helyüket középfokú, illetve felsőfokú tanintézetekben.

Molnár Ferencné Kapus Mária tanár

Történelem-orosz szakos tanári diplomáját a Szegedi Tanárképző Főiskolán szerezte meg 1969 és 1973 között. Szülővárosában, Hódmezővásárhelyen, a Rózsa Ferenc Általános Iskolában kezdett tanítani. Már az első évben egy tanítványa a városi orosz nyelvi szaktantárgyi versenyen első helyezést ért el, és bejutott a megyei döntőbe. 1976-tól a József Attila Általános Iskolába került, ahol nyugdíjazásáig dolgozott. 1982-től az iskola úttörőcsapatának vezetője lett. Élvezte ezt a munkát, sok-sok vetélkedőt, versenyeket, kirándulásokat, vándor- és állótáborokat szerveztek. Mint orosz szakos tanár gyerekcsoportokat kísérhetett Moszkvába és Odesszába. 1993-ban megszerezte az angol szakos nyelvtanári diplomát, és ettől kezdve főleg angol nyelvet tanított. A Comenius Program keretében német, dán, svéd iskolákkal folytattak csereprogramokat. 2007-ben kötelezően nyugdíjba kellett vonulnia, amit nagyon nehezen tudott elfogadni, mert még tanítani szeretett volna. Még kilenc évig minden nap bejárt az iskolába, és részt vett a tantestület életében, munkájában, ingyen korrepetálta a gyerekeket. „Nagyon szerettem tanítani, nekem a tanári pálya a lehető legjobb választás volt” – vallja.

Molnárné Kállai Mária tanár

Általános iskolai tanulmányait szülőfalujában, Zámolyon, a középiskolát Székesfehérváron végezte. 1969-ben érettségizett, sikeres felvételi vizsgát tett a Szegedi Tanárképző Főiskolán, ahol 1973-ban átvette magyar-orosz szakos tanári diplomáját. Első munkahelye a móri Radnóti Miklós Általános Iskola volt, ahol tizenkét éven át tanított, majd átkerült egy közeli kis községbe, Csókakőre, ahonnan 2008-ban ment nyugdíjba. Jelenleg is ott él férjével, Molnár István nyugalmazott testnevelő tanárral. Két gyermekük már felnőtt, 42 és 40 évesek, sajnos távol élnek tőlük. Az aranydiploma átadása alkalmából szeretné még egyszer látni a főiskolát, és találkozni volt csoporttársaival.

Nagy Béla tanár

1963-ban a Szegedi Tanítóképző Intézetben szerezte meg általános iskolai tanítói oklevelét. A diploma megszerzése után egy évig Felgyőn, egy tanyai iskolában kapott állást, majd áthelyezéssel került át a Cserebökényi Általános Iskolák Igazgatóságának Újosztás nevű tagintézményébe, ahol osztatlan, 1–8. összevont osztályban dolgozott. 1973 januárjában sikeresen államvizsgázott a Szegedi Tanárképző Főiskola földrajz szakán. 1973-ban került a Damjanich János Általános Iskolába, ahol szakján kívül korábbi tanítási tapasztalatai alapján évekig tanított orosz nyelvet, fizikát és technikát is. 1986-ban kiváló pedagógiai munkájáért elismerést kapott. 1988-ban kinevezték az iskola igazgatóhelyettesének, mely tisztséget 1996-os nyugdíjazásáig betöltötte.

Némethné Kovács Szilvia tanár

A diploma megszerzése után Győrváron, egy Vas-Zala határán lévő kis faluban helyezkedett el magyar-orosz szakos tanárként 1973-ban. 1974-től osztályfőnök lett, mindkét szakját tanította. Kezdetben szakszervezeti bizalmi, 1987-től tizenegy éven át igazgatóhelyettes volt. Közben elvégezte a közoktatási vezető képzést, ezt követően tíz éven keresztül a Győrvári Béri Balogh Ádám Általános Iskola igazgatója lett, egészen 2008 októberében történt nyugállományba vonulásáig. Munkája során több tanfolyamot elvégzett (NAT – 1996, informatika – 2002, Falusi vendéglátók német nyelvű képzése – 2007). 1990-ben *Miniszteri dicséretben* részesült, 1992-ben C típusú nyelvizsgát tett német nyelvből, utána két évig németet is tanított. A cigány tanulók felzárkóztatásáért tett erőfeszítése miatt a helyi CÖK javaslatára *Elismerő oklevelet* vehetett át a Parlamentben. 2002-től három cikluson át önkormányzati képviselő volt. Jelenleg is Győrváron él férjével, két gyermekük és öt unokájuk van.

Ördögh István tanár

1973-ban végzett a Szegedi Tanárképző Főiskolán, földrajz-testnevelés szakon. Testnevelő tanárként dolgozott 1972-től 1974-ig a Kiskundorozsmai Általános Iskolában, 1974-től 1981-ig a Fodor József Élelmiszeripari Szak-középiskola és Szakmunkásképző Intézetben, és 1981-től 2012-ig a Szent-Györgyi Albert

Orvostudományi Egyetemen, majd jogutódján, a Szegedi Tudományegyetemen. 1961-től a szegedi és a magyar súlyemelősport kiemelkedően eredményes képviselője. A 70-es években Szeged egyetlen I. osztályú versenyzője volt. 1974-ben szakosztályt alapított, amely napjainkban is eredményesen működik. Irányítása alatt a szakosztály versenyzői két alkalommal Universiadén, háromszor olimpián, 18-szor világbajnokságon és 30-szor Európa-bajnokságon szerepeltek. 2013-tól 2016-ig a magyar súlyemelő válogatott szövetségi kapitánya volt. Edzői és sportvezetői tevékenysége mellett Szeged városa és egyeteme szabadidősportjának kezdeményezője, megvalósítója, a szakemberképzés szervezője, oktatója. Munkáját *Ifjúság Szegedért* (1977), *Az év edzője* (1989, Magyar Súlyemelő Szövetség), *Szeged Sportjáért* (2003), *Csongrád megye Sportjáért és Ifjúságáért* (2019) és *BAY Béla-díj* (2023, Emberi Erőforrások Minisztériuma) kitüntetésekkel ismerték el. Aktív nyugdíjas-ként három fiúunoka boldog nagypapája.

Pályiné Hornyák Krisztina tanár

1972. szeptember 1-től az Újlengyeli Általános Iskola matematika-fizika szakos tanára lett, ahol nyugdíjazásáig tanított. A negyedik évet egyéni levelezőként fejezte be, 1973-ban vehette át tanári oklevelét a Szegedi Tanárképző Főiskolán. 1974-től 1977-ig, majd négy év GYES után, 1981-től úttörő csapatvezető volt egészen az úttörőmozgalom megszűnéséig. 1975-ben Csillebércen elvégezte a csapatvezető képzőt. 1983-tól 1992-ig a Dabas Járási Úttörőelnökség Kulturális Szakbizottságát vezette. Munkáját *Kiváló Úttörővezető* kitüntetéssel és *Úttörővezető Érdeméremmel* ismerték el. 1982-től 1994-ig a járási úttörőtábor egy turnusának táborvezetője volt, őrsvezetőképzőkben kiképző, és vándortáborokba vitte tanítványait. 1982-től 1997-ig a körzeti matematika-fizika munkaközösséget vezette, a járási fizikaversenyek zsűrijében tevékenykedett. 1987-88-ban részt vett a Pedagógusok Intenzív Továbbképzésén az ELTE Természettudományi Karán, fizika szakon. 1994-től 1999-ig iskolájának igazgatója. 1998-ban közoktatási vezető szakon kapott oklevelet a BME Természet- és Társadalomtudományi Karán. 2008-ban megszűnt közalkalmazotti jogviszonya, de óraadóként tovább dolgozott. Azóta is

szívesen foglalkozik tanítványokkal, 5–12. osztályig korrepetálja a diákokat.

Papp Mária tanár

1973-ban végzett a Szegedi Tanárképző Főiskola matematika-fizika szakán. Összesen 39 tanévet töltött el pályáján a Nagylaki Általános Iskola, a kisteleki II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola, a szegedi Karolina Iskola, és a szentesi Szent Erzsébet Katolikus Iskola pedagógusként. Oktató-nevelő munkájában legfontosabbnak tartotta a tanulók képességeinek szintjén elsajátíttatni a tananyagot, személyiségük formálását, neveltségi szintjük emelését. A tehetséggondozás mellett volt lehetősége a hátrányos helyzetű tanulókkal foglalkozni, őket felzárkóztatni, segíteni. Szakkörököt vezetett, diákjai megyei és országos versenyeken is eredményesen szerepeltek. Munkaközösségi vezetőként koordinálta kollégái szakirányú együttműködését. Pályázatokat nyert, a komplex természettudományos oktatás tervét, módszertanát dolgozta ki és vezette be. Munkáját elismerték, többek között 1980-ban *Miniszteri Dicséret* kitüntetéssel. Osztályfőnökként, szaktanárként és középvezetőként is a tiszteleten alapuló emberi kapcsolatokra törekedett. Oktató-nevelő munkáját hivatástudattal, jó lelkiismerettel, a szülő-gyermek-pedagógus hármasságában igyekezett megvalósítani.

Papp Rózsa tanár

Pályafutását az Orgoványi Általános Iskolában kezdte, majd a Dunafalvi Általános Iskolában dolgozott néhány évet, és szerzett életre szóló tapasztalatokat. Különleges helyet foglalnak el életében a Zánkai Úttörőtáborban eltöltött évek, ahol többször is elismerték munkáját, mint ifjúsági vezető. 27 évet töltött el Budapesten, a XII. kerületi Diana Utcai Általános Iskolában, ami az évek során gyakorló gimnáziummá alakult. A rendszerváltás után megszerezte a német nyelvtanári diplomát, így az utolsó években, mint vezető tanár az egyetemi hallgatókat is megismertethette a pálya nehézségeivel és szépségeivel. Pályája lezárásaként átvethette 2011-ben az akkori minisztertől a *Németh László-díjat*.

Pásztor Gáborné Máté Ilona tanár

A főiskola elvégzése után 1973-ban a Mezőberényi Általános Iskolában kezdte pályáját. 1974-től 2010-ig a Petőfi Sándor Általános Iskolában dolgozott Törökszentmiklóson magyar-orsz szakos általános iskolai tanárként. A tanítás mellett osztályfőnöki, diákönkormányzat-vezetői és osztályfőnöki munkaközösség-vezetői feladatokat látott el. Számos továbbképzésen bővítette ismereteit: Leningrádban két hónapos továbbképzés, beiskolázási, pályaválasztási, kommunikációs tréning, integrációs pedagógiai rendszer alkalmazása, a beszéd- és más fogyatékoság kezelése, informatikai továbbképzés. Munkáját 1990-ben *Miniszteri Dicsérettel* ismerték el. 2010-ben ment nyugdíjba. Nyugdíjasként még öt évig dolgozott az iskolában. Jelenleg Törökszentmiklóson él férjével.

Paukovits Lászlóné Völgyi Ilona tanár

A szombathelyi Savaria Gimnázium orosz nyelvi tagozatán érettségizett 1969-ben. A Szegedi Tanárképző Főiskolán 1973-ban szerzett magyar-orsz szakos általános iskolai tanári oklevelet. A Büki Általános Iskolában dolgozott orosz tanárként 1978-ig, majd három gyermeke születése után, 1980-tól a Dési Huber Általános Iskolában, Szombathelyen tanított 2008-ig, és ezzel párhuzamosan a Berzsényi Dániel Tanárképző Főiskolán 1990 és 2008 között. A tanítás mellett volt osztályfőnök, orosz nyelvi-, valamint anyanyelvi és művészeti munkaközösség-vezető, ezenkívül szakvezető tanári feladatokat látott el 3-4. évfolyamos, magyar nyelv és irodalom szakos főiskolai hallgatók részére. 2008. december 13-án vonult nyugdíjba.

Péterné Szabó Irén tanár

Általános iskolai tanári, középiskolai tanári és közoktatási vezetői oklevél birtokában alakult szakmai életútja. A pálya elején két évig volt nevelőtanár, egy évig helyettes tanár általános iskolában. Pedagógiai tevékenysége 1976-tól Szegeden a szakképzéshez kapcsolódott, de tapasztalatot gyűjtött az 1985-ös oktatási reform kapcsán a Csongrád Megyei Pedagógiai Intézetben, a gimnáziumi képzésben is 2-2 évig, s az ingázó tanári létről is, amikor Hódmezővásárhelyen tanított 5 évig,

a Corvin Mátyás Kereskedelmi és Vendéglátóipari Szakközépiskolában. A szegedi Krúdy szakközépiskolának és jogelődjének összesen 19 évig volt magyar nyelv és irodalom szakos tanára, 4 évig humán munkaközösség-vezető, 4 évig nevelési igazgatóhelyettes beosztásban. A szegedi Csonka János Műszaki Szakközépiskola, Szakiskola és Kollégium igazgatói státuszát 2004-től 2009-ig látta el, 2010-ben innen került nyugállományba tagintézmény-vezető igazgató beosztásból. Folyamatosan részt vett tanúsítványt adó továbbképzéseken, megyei és országos tanulmányi versenyekre készítette fel tehetséges diákjait. Részt vett pedagógiai pályázatokon egyénileg és témavezetőként, érettségi vizsgaelnöki megbízásokat teljesített 1995-től 2008-ig. Kitüntetései: *Kiváló Ifjúsági Vezető* (1980), *Miniszteri dicséret* (1982), *Pedagógus Szolgálati Emlékérem* (2011).

Dr. Pitrik Józsefné Halász Katalin tanár

Matematika-műszaki ismeretek és gyakorlatok szakos tanári diplomáját 1973. június 23-án szerezte meg. Tanári állás hiányában egy évig szerződéses óvónőként dolgozott. 1974 augusztusától nyugdíjazásáig a Zrínyi Ilona Általános Iskolában tanított. Munkája során nagy hangsúlyt fektetett mind szakmai, mind pedagógiai kompetenciája fejlesztésére. 1984-ben középiskolai tanári diplomát szerzett az ELTE TTK technika tanári szakán. 1985-től külső szakvezetőként, később óraadóként is bekapcsolódott a pedagógusképzésbe. Városi szakmai munkaközösség-vezetőként a tantárgyat tanító kollégáival sokat tett a technika tantárgy színvonalának emeléséért (tanulmányi versenyek, módszertani, pedagógiai továbbképzések, oktatási eszközök fejlesztése). Az Apáczai Tankönyvkiadó felkérésére társszerzőként vett részt a Technika és Életvitel tankönyvcsalád elkészítésében, rendszeres fejlesztésében, gondozásában. A tankönyvcsalád 2009-ben a „Magyar Termék Nagydíj” kitüntető címet nyerte el. 2008-ban vonult nyugdíjba az általános iskolából, de 2018-ig óraadóként folytatta munkáját a Juhász Gyula Pedagógusképző Kar Technika Tanszékén.

Pletka Katalin Klára tanár

A középiskolát a Battonyai Mikes Kelemen Gimnázium és Szakközépiskolában végezte 1969-ben. A Szegedi Tanárképző Főiskola hallgatója volt 1969-től 1973-ig matematika – műszaki ismeretek és gyakorlatok szakon. A nappali tagozaton négy évig csoportvezető volt, csoportvezető tanáruk dr. Gazsó István professzor úr volt. A József Attila Tudományegyetem Természettudományi Karának matematika szakát végezte 1973-tól 1977-ig, ahol matematika szakos középiskolai tanári képesítést kapott. Munkavégzése során szükségessé vált elvégeznie a számítástechnika szakot is. 1997-től 2000-ig elvégezte a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán megkezdett és a Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula Tanárképző Főiskolai Karán befejezett számítástechnika szakot. 1973 és 1977 között a Reformátuskövácsházi Általános Iskolában, majd 1977-től 2008-ig a Mezőkövácsházi Általános Iskolában, mint általános iskolai tanár dolgozott. Egy fiúgyermeke van, Seres Ferenc, aki informatikus.

Rotter Ferencné Borbély Erzsébet tanár

A Szegedi Tanárképző Főiskola magyar-orosz szakán végzett 1973-ban. Harmadévesként féléves részképzésen vett részt Vlagyimirban, ami egy életre szóló élmény volt számára. Az orosz nyelv iránti érdeklődését első orosz tanárnője keltette fel benne. Az orosz irodalom, zene a mai napig lenyűgözi. Első munkahelye a Győr melletti Nyúl község általános iskolájában volt, ahol osztályfőnök lett, és két évig tanított orosz nyelvet. Máig szívesen gondol a befogadó, kedves tantestületre. 1975-ben került Várpalotára egy városszéli, családias jellegű kis iskolába. A Rákóczi Telepi Általános Iskola lett második, egyben utolsó munkahelye, ahol mindkét szakját tanította, iskolai könyvtárosként és ifjúságvédelmi felelősként is dolgozott. Miután az orosz nyelv kötelező tanítása megszűnt, középfokú nyelvizsgát tett németből, és a továbbiakban német nyelvet tanított. 2008-tól nyugdíjas, de szívesen jár vissza volt iskolája rendezvényeire, jóleső érzéssel tölti el, ha mosolyogva köszönnek rá egykori tanítványai az utcán. Két gyermeke van és öt unokája, akik sok örömet hoznak az életébe.

Dr. Somogyi Sándorné Kiss Márta tanár

1973-ban végzett a Szegedi Tanárképző Főiskola matematika-kémia szakán. A diploma átvétele után Győrben kezdett tanítani, és innen is ment nyugdíjba. Sok versenyre készítette fel diákjait, ahol szép eredményeket értek el. Több kitüntetésben is részesült az évek folyamán munkája elismeréseként. Nyugdíjas évei is tartalmasan telnek, ma is vannak tanítványai. Mellette családjá, az unokaival való foglalkozás tölti ki napjait.

„Sokat köszönhetek főiskolai tanárainknak, kiváló oktatásban részesültünk. Jó visszaemlékezni a Szegeden eltöltött évekre” – vallja.

Szabó Józsefné Szöllősi Ilona tanár

Orosházán érettségizett, és testnevelő tanárai ajánlására végezte el a biológia-testnevelés szakot. A szegedi Madách Imre Általános iskolában kezdett el dolgozni, ahol szerepe volt abban, hogy az iskola testnevelés tagozatos osztályokat indított. A JGYPK I. sz. Gyakorló Általános Iskolájába 1985-ben került. Külső szakvezetőként már a Madách Imre Iskolában is testnevelés szakvezető volt, amit folytatott a JGYPK gyakorló általános iskolájában. Megszerezte az egyetemi végzettséget is testnevelésből, középiskolai testnevelő tanári oklevelet kapott 1987-ben. Munkája során tanítványai kiváló eredményeket értek el a diákolimpia helyi, megyei és országos versenyein úszás, torna és atlétika sportágakban. Állandó szervezője volt az iskolai sítáboroknak és segítője az iskolai énektáboroknak. Két gyermeke, három unokája született. Nyugdíjazása óta úszásoktatással foglalkozik Szegeden.

Szántóné Józsa Julianna Ágnes tanár

1973-ban szerezte matematika – műszaki ismeretek és gyakorlatok szakos főiskolai diplomáját Szegeden. Nyugdíjba vonulásáig őt iskolában dolgozott. Általános iskolában 17 évet, ahol pályakezdőként mindkét szakját tanította. Középiskolai matematika tanári diplomát Debrecenben, a Kossuth Lajos Tudományegyetem Természettudományi Karán szerzett 1978-ban, s ettől az időtől fogva csak matematikát tanított. Utolsó munkahelyén, az ország egyetlen „repülő” szakközépiskolájában

23 évig igazgatóhelyettes, matematikatanár volt. 40 éves működése alatt megbecsült pedagógus volt, több kitüntetés, elismerés birtokosa. A *Csepeli Gyermekekért* kitüntetésre, *Aranykatedra Emlékplakettre* és a *Magyar Köztársasági Ezüst Érdemkeresztre* a legbüszkébb. „Boldog embernek tartom magam, mert egész életemben azt tehettem, amire gyermekkoromtól készültem, pedagógus, matematikatanár lehettem” – vallja.

Dr. Szil Elemérné Avar Katalin tanár

A Szegedi Tanárképző Főiskolán 1973-ban diplomázott matematika-fizika szakon. Az első tanévet leszámítva a szegedi Ságváritelepi, jelenleg Fekete István Általános Iskolában tanított 40 évig. 1991-ben az iskola igazgatója lett. Az iskolában megvalósították a személyközpontú, kisgyermekkorú fejlesztést. Az egész napra szervezett tevékenység rugalmas időbeosztása lehetővé tette az alkalmazkodást a kisgyermek egyéni szükségleteihez. Ebbe a rendszerbe jól beilleszthetők voltak a sajátos nevelési igényű tanulók is. Igazgatósága alatt teljesedett ki a mozgássérült és hallássérült tanulók integrálása. Kiepítették Szegeden az utazó szurdopedagógusi ellátást, később támogatói segítséget nyújtottak a megyei ellátás létrehozásához is. Tevékenységüket szakmai konferenciákon, bemutató nyílt napokon mutatták be. Vezetése alatt az iskola Referenciaintézményként működött. Nyugdíjba vonulásakor (2014) megkapta a kecskési közösségért és oktatásért végzett munkája elismeréseként a *Pro Communione Kecskensis díjat*, Szeged város pedig *Pedagógus Életműdíjjal* köszönte meg munkáját.

Takátsyné Farkas Irén Ágnes tanár

1969-től 1973-ig a szegedi Tanárképző Főiskola magyar-ének-zene szakán tanult. Pedagógiai tevékenységét 1973. augusztus 16-án kezdte el a Kiss Lajos Általános Iskolában Hódmezővásárhelyen. 1976-tól 1979-ig a JATE BTK levelező hallgatója volt, ahol magyar szakos középiskolai tanári diplomát szerzett. 1980-tól a 602. sz. Ipari Szakmunkásképző Intézetben tanított magyart nappali és levelező tagozaton. Iskolai énekkart alakított, amely Nívó-díjat és arany minősítést nyert. 1992-től a Bethlen Gábor (Református) Gimnáziumban

folytatta pedagógiai tevékenységét 2010-es nyugdíjazásáig. Magyart a 9–12. évfolyamon, ének-zenét a 8. osztályos tanulóknak tanított. A Lónyai Gimnázium által szervezett Művészeti Triatlon versenyeken szép eredményeket ért el tanítványaival. A 2005-ös OKTV országos magyar irodalom verseny egy 11. helyezést hozott. A folyamatos ön- és szervezett továbbképzések egész pályáján az élete fontos elemét jelentették.

Dr. Tarnóczi Julianna tanár

Középiskolai tanulmányai alatt érdekelte a sport, a zene, a biológia, de osztálytársai matematika korrepetálásában nyilvánultak meg különleges képességei. Az ő biztatásukra jelentkezett matematika szakos tanárnak. Tanári munkáját egy kiskunhalasi általános iskolában kezdte, majd két év után a gimnázium kollégiumának nevelőtanára lett. Az ott eltöltött 15 év alatt egyetemi végzettséget és doktori fokozatot is szerzett, mindemellett komoly szakmai kihívásoknak volt kitéve. Tanított nappalis és levelezős diákokat is. Kiváló kollégák közé került, akik biztatták, munkáját segítették. Szakmai tudását autodidakta módon gyarapította, részletes, szerteágazó szakirodalommal rendelkezik. Számtalan közgazdász, mérnök, tanár, jogász felkészülését segítette még érettségi után is. Az ő köszönetük, hálájuk minden kitüntetésnél többet jelent számára. Pályája során, diákjai szavazatai alapján elnyerte a *Pro Iuventute* díjat. Volt osztályfőnök, munkaközösség-vezető, de leginkább matektanár, aki mindig empatikus módon azt nézte, mi a legjobb, legelfogadhatóbb bánásmód diákjai számára. Jelenleg nyugdíjas. Édesanyaként és három gyermek nagymamájaként köszönettel veszi át aranydiplomáját.

Tölgyesi Józsefné Hárs Erzsébet tanár

1969. szeptember 12-től 1973. május 31-ig volt a Szegedi Tanárképző Főiskola hallgatója, ahol matematika-kémia szakos általános iskolai tanárként végzett. A Szegedi Általános Iskolában végezte pedagógusi munkáját nyugdíjazásáig. Volt szaktanár, osztályfőnök, munkaközösség-vezető, igazgatóhelyettes, majd tizenöt évig intézményvezető. Közben

2000-ben a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen közoktatási vezető szak-képzettséget szerzett. Munkájáért *Szedresért Községért Emlékérmet* kapott. Nyugdíjazása óta Szedresben, Tengelicen és a szekszárdi Baka István Általános iskolában vállalt óraadói munkát, jelenleg is gyakorolja hivatását. Hála-san köszöni szegedi tanárainak, hogy felkészít-tették a pedagógusi pályára.

Trippon Sándor tanár

Pedagógus pályafutása alatt tanított apró vidéki iskolákban, hátrányos helyzetű városi iskolákban, elit nagyvárosi általános iskolá-ban és középiskolákban is. Pályafutása végén tíz éven keresztül vezetett egy vidéki Általá-nos Művelődési Központot. Szakmai hitvallása szerint mindig a diákokat, az ő fejlődésüket helyezte a középpontba. Számos eredmény bizonyítja, hogy nem csak az elit, de a hátrá-nyos helyzetű iskolákban is csodálatos ered-ményeket lehet elérni, ha a pedagógus képes megtalálni a diákokban azt, amiben jók, képes vezetni, motiválni őket, kibontakoztatni tehet-ségüket. A tanításon és intézményvezetői feladatain kívül – de természetesen ezekkel összefüggésben – rendszeresen vezetett tábo-rokat, túrákat itthon és külföldön is. Évekig kézilabda- és labdarúgás-edzőként dolgozott a Debreceni Sportiskolában, valamint megyei 1. osztályú csapatoknál, emellett játékvezető-ként is tevékenykedett.

Túri István Attiláné Galli Mária Márta tanár

1973-ban végzett a Szegedi Tanárképző Főis-kola magyar-ének-zene szakán. A diploma megszerzése után a Csongrádi Ének-zeneta-gozatú Általános Iskola tanára lett, itt dolgo-zott egészen nyugdíjazásáig, 2010-ig. Mindkét szakját mindvégig tanította. Elvégezte a kar-nagyképzőt Budapesten, ahol 'A' kategóriás művészetoktatói működési engedélyt szerzett. Kórusvezetőként is dolgozott az iskolában. A gyermekkarral számos minősítő hangver-senyen, az Éneklő Ifjúság rendezvényein sze-repeltek, számos arany minősítést szereztek. Elvégezte a drámapedagógia, néptánc, médi-aismeret tanfolyamokat, melyeket hasznosít-tott munkája során. Nagy múltú, a „Csong-rádi Példaként” számon tartott iskolájában

több gyermekoperát rendezett, helyesírási, szavaló- és mesemondó versenyt, valamint bicíniaéneklési, népdaléneklési versenyt szervezett. Volt tanítványai közül többen nála végeztek gyakorló tanításukat. Számos elis-merést kapott: *Kiváló Munkáért* kitüntető jel-vényt, *Polgármesteri dicséretet* öt alkalom-mal, *Pedagógiai Díjat* és *Pro Urbe* kitüntetést. Munkájának mottója negyvenéves pályafutá-sát végigkísérte: „Vadócba rózsát oltok, hogy szebb legyen a föld.”

Vajdáné Sebestyén Julianna tanár

1973-ban, diplomája átvétele után szülőfalujá-ban, a Dunaszentbenedeki Általános Iskolában helyezkedett el, matematikát és fizikát tanított. Itt dolgozott 2009-ig, nyugdíjba vonulásáig. Igyekezett tudását bővíteni továbbképzése-ken, tanfolyamokon, és további képesítéseket is szerzett. 1981-ben az ELTE Természettudo-mányi Karán fizika szakos középiskolai tanári, 2000-ben a Budapesti Műszaki és Gazdaságtu-dományi Egyetem Gazdaság- és Társadalom-tudományi Karán közoktatási vezetői diplomát szerzett. Szakmai elismerései: települési szin-ten 2003-ban *Dunaszentbenedek Községért díjban*, 2011-ben *Dunaszentbenedek Község Díszpolgára* elismerésben részesült. Országos szinten 1986-ban *Művelődési Miniszteri dicsé-retet*, 2004-ben *Magyar Köztársasági Ezüst Érdemkereszt* kitüntetést kapott. A községben aktívan részt vett a közéletben. Őt cikluson át független települési képviselő és a Szociális Kulturális Bizottság elnöke volt.

Varga Istvánné Fajszi Mária tanár

A Kecskeméti Óvónőképző Intézetben szer-zett óvónői képesítést 1971-ben. Első mun-kahelye a Dunaújvárosi Kertvárosi Óvoda, ahol 1971-ig dolgozott. 1971-től Fülöpszálláson, a Mezőgazdasági Szakmunkásképző Intézet-ben tanított magyar nyelv és irodalmat, illetve történelmet. A Szegedi Tanárképző Főiskolán 1973-ban magyar nyelv és irodalom szakos tanári, majd 1978-ban történelemtanári képe-sítést szerzett. 1980 szeptemberétől a Fülöp-szállási Általános Iskola tanára lett, ahol 2005-ig tanított magyar nyelv és irodalmat, valamint történelmet. 2006-tól a kecskeméti Tóth László Általános Iskolában lett a magyar nyelv és iro-dalom, emellett a történelem tanára. 2010-ben

vonult nyugállományba, azóta helytörténeti kutatással és könyvírással (két kötetben megírta szülőfaluja, Fülöpszállás helytörténeti mozaikját), valamint cikkek, tudósítások írásával foglalkozik. Kitüntetései: *Miniszeri Dicséret* (1987), *Honismereti Munkáért Emlékérem* (2001), a Jászkunság kutatásáért a *Jászkun Kapitányok Díja* (2017), *Fülöpszállás Díszpolgára* (2021).

Dr. Varga László tanár

1966-ban közgazdasági technikumi képesítő vizsgát tett. 1966-tól 1968-ig kétéves sorkatonai szolgálatot teljesített. 1969-től 1973-ig a Szegedi Tanárképző Főiskola magyar-történelem szakán tanult. 1973-ban általános iskolai tanári oklevelet szerzett. 1974-től Soroksáron tanított. Kisterenye és Százhalombatta után, 1981-től került Szegedre, ahol a Móra Ferencről elnevezett középiskolában tanított. 1984-től ugyanitt a felnőttoktatási tagozaton tanított. 1981-től előadott a TIT-ben, az idegenvezető képzésben és a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán. 1983-ban fejezte be tanulmányait az ELTE történelem szakán. 1988-ban bölcsészdoktori fokozatot szerzett az ELTE-n. Ugyanebben az évben TIT országjárás-vezető, majd idegenvezető képesítést szerzett. 1998-ban a jeruzsálemi Jad Vasem képzésén vett részt. 2006-tól nyugdíjas, 2007-ben, 25 tanév után távozott a megszűnő munkahelyéről. 1971-től 1987-ig volt házasságban, gyermekei 1975-ben és 1980-ban születtek.

Vaskeba Györgyné Szabó Erzsébet tanár

1973-ban szerzett diplomát a Szegedi Tanárképző Főiskola nappali tagozatán, matematika-rajz szakon. 1975-től a Kiskundorozsmai Jerney Általános Iskolában tanított. 1980-tól az akkor újonnan induló Tarjánvárosi IV. sz. Általános Iskolában dolgozott 2009-ig, innen ment nyugdíjba. Az 1980-as években az informatikai eszközök és módszerek felhasználása az általános oktatásban programmal minisztériumi kísérletben vett részt az iskola. Nagy kihívás volt számára oktató programokat írni, majd általános iskolai tanároknak továbbképzést, valamint nyári táborokat tartani a számítógép alkalmazásából. Tanítványai közül többen a programozást választották életpályájuknak.

1986-ban eredményes munkájáért *Művelődési Miniszeri dicséretben* részesült. 1998-ban elvégezte az Oktatási Informatikus Felsőfokú Szaktanfolyamot a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán. A matematikatanítás során részt vett nívó csoportos oktatási témájú miniszeri kísérletsorozatban. Versenyekre való felkészítéssel igyekezett a tehetséges gyerekekkel foglalkozni, fejleszteni tudásukat. Öt osztályt ballagtatott el, kirándulásokkal, kulturális programok szervezésével sikerült közelebb kerülnie tanítványaihoz. 2000-től 2009-ig igazgatóhelyettesként dolgozott. Összesen 35 évet töltött el a pedagóguspályán, ebből 29 évet utolsó munkahelyén.

Veresné Nagy Mária tanár

A főiskola matematika-fizika szakának elvégzése után Tarhos községben kezdte pályafutását 1973-ban, és 2007-ben onnan ment nyugdíjba. Tarhos egy kis község, az iskolában évfolyamonként egy osztállyal. A tanítás mellett folyamatosan osztályfőnök is volt. Ezenkívül az évek folyamán több tisztséget is betöltött. Volt munkaközösség-vezető, gyermekszervezet-vezető, ifjúságvédelmi felelős, munkavédelmi felelős, kétszer igazgatóhelyettes, az utolsó öt évben igazgató. A községben nagyon sok hátrányos helyzetű tanuló volt, és jelenleg is van, a nevelő és oktató munka során ehhez a helyzethez kellett igazodni. Ezért fektetett nagy hangsúlyt a tantestület a felzárkóztatásra, tehetséggondozásra, a szabadidő hasznos és kulturált eltöltésére. Minden közösségi szintű rendezvényen, ünnepségen tevékenyen részt vettek a tanulókkal. Az iskolában eltöltött 34 évre szívesen, jó érzéssel emlékszik vissza.

Waldmann Péter Lászlóné Tóth Zsuzsanna tanár

A Tanárképző Főiskolát biológia-rajz szakon, az utolsó két tanévet népköztársasági ösztöndíjasként, 1973-ban fejezte be. Első állását a Gedói Általános Iskolában kapta, majd a Zrínyi Ilona Általános Iskola rajztanára lett. Innen került a Nagyfán működő Munkaterápiás Alkoholelvonó Intézetben működő nevelői csapatba. Több pszichológiai képzésen vett részt Popper Péter, Buda Béla és dr. Ranschburg Jenő vezetésével. 1981-től visszatért a

Zrínyi Ilona Általános Iskolába. A budapesti Képzőművészeti Főiskolán elvégezte a felsőfokú rajztanári képzést. Ezután külsős szakvezetőként működött közre a főiskolai hallgatók szakmai gyakorlatának lebonyolításában. A bibliai ismeretek művészettörténeti anyagba való beépítése témakörben benyújtott minisztériumi pályázaton nyert összeget felszerelés és oktatóanyagok vásárlására fordította. Bemutató előadásokat tartott, és a pályázati nyertesek számára rendezett országos konferenciára is meghívást kapott. Városi és megyei szinten bemutató órákat tartott. Sok tehetséges tanítványa hagyta el a Zrínyi Ilona Általános Iskola falait. Pályafutásának egy hirtelen betegség vetett véget néhány évvel a tényleges nyugdíjkorhatár elérése előtt. „Büszke voltam a hivatásomra (...) s csak remélni tudom, egyszer még visszanyeri méltó helyét ez a nagyon szép, de nehéz munka” – vallja.

Wirth István tanár

Szegeden született. 1957-től 1965-ig a Szegedi Tanárképző Főiskola 1. sz. Gyakorló Általános Iskolájába járt. 1969-ben végzett a Radnóti Miklós Gimnázium testnevelés szakos osztályában. 1973-ban a Szegedi Tanárképző Főiskola földrajz-testnevelés szakán szerzett általános iskolai tanári diplomát. 1978-ban végzett a Testnevelési Egyetem tanári kiegészítő szakán, ahol középiskolai tanári diplomát szerzett. 1973-tól 2013-ig tanított első és egyetlen munkahelyén, a Radnóti Miklós Gimnáziumban. Huszonhárom évig volt osztályfőnök az iskola különböző szakos osztályaiban. Kosárlabdaedzőként 1980-ban és 1984-ben csapatával országos bajnokságot nyert. 2010-ben *Dél-magyarország Életműdíjat*, 2016-ban Szeged Megyei Jogú Város Közgyűlésétől *„Pedagógus Életmű”* díjat kapott.

KARI KÖZLÖNY

Szegedi Tudományegyetem
Juhász Gyula Pedagógusképző Kar
H-6725 Szeged, Boldogasszony sgt. 6.
Tel.: +36/62-546-051

Kiadja a Juhász Gyula Felsőoktatási Kiadó
Felelős kiadó: Dr. Forró Lajos

Felelős szerkesztők:
Nagy Zoltán Péter hivatalvezető
Dr. Forró Lajos dékánhelyettes

A Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula Pedagógusképző Kar hivatalos tájékoztatója

Szerkesztőbizottság: Bora Ildikó, Vince Amanda

Olvasószerkesztő: Dr. Pető Bálint

Technikai szerkesztő: Innovariant Kft.

Megjelent: 2022. augusztus

PDF formátumban letölthető az SZTE JGYPK honlapjáról:

<http://www.jgypk.u-szeged.hu/karrol/kari-kozlony/kari-kozlony>

Retörölledu
Tratoré fimm & scripta

Laratsan üt
Keresem én a
Hé regen éltam.
A várost, amely a

Andersen és Grimm
Erről a helyről annyit
Bizton hiszem, hogy
Csak azt nem tudom
De ha gyermekszeme
Melyek reményt és b
Nem kell nekem Grin

Megvan az út, mely

(1920)

